

Parc d'Olèrdola
Xarxa de Parcs Naturals

**MODIFICACIÓ DEL PLA ESPECIAL
DE PROTECCIÓ DEL MEDI FÍSIC
I DEL PAISATGE DE L'ESPAI NATURAL
D'OLÈRDOLA**

Aprovació definitiva 2.12.97

**MODIFICACIÓ DEL PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL MEDI FÍSIC
I DEL PAISATGE DE L'ESPAI NATURAL D'OLÈRDOLA**

MEMÒRIA JUSTIFICATIVA

ANTECEDENTS

L'any 1970 la Diputació de Barcelona inicià el desenvolupament de les determinacions del Pla General d'Ordenació de la Província de Barcelona, aprovat l'any 1963, a través de la redacció, tramitació i execució de plans especials dels àmbits geogràfics definits com espais protegits.

Com a complement d'aquesta política de tractament de grans espais geogràfics, s'ha desenvolupat una política paral·lela d'ordenació d'àmbits geogràfics de dimensions més reduïdes que presenten valors significatius molt característics. Aquest ha estat el cas del Parc Comarcal del Castell de Montesquiu, i de l'Espai Natural d'Olèrdola.

L'actuació de la Diputació de Barcelona a Olèrdola es remunta a l'any 1931, quan el Servei de Catalogació i Conservació de Monuments restaura l'església que presideix el conjunt monumental. L'any 1953 es palesa la necessitat de procedir a una nova actuació en aquest edifici, que és escomesa per aquell mateix servei.

Conscient de l'important interès arqueològic i històric del conjunt d'Olèrdola, la Diputació de Barcelona adquireix la finca on és situat, el mes de juny de 1963. L'any 1971 són inaugurades les obres de la nova carretera d'accés i l'edifici del museu, adossat a la cara interna de la muralla, que estatja els materials localitzats a les investigacions dutes a terme en el recinte arqueològic.

La primera regulació urbanística d'Olèrdola és l'anotació preventiva en el registre de béns inventariables, promoguda per la Diputació l'any 1980 i aprovada per la Comissió d'Urbanisme de Barcelona aquest mateix any. Posteriorment, els ajuntaments de Canyelles i Olèrdola, en redactar i tramitar els seus plans municipals respectius, respecten la condició imposada per aquella anotació preventiva.

El tractament protector atorgat per aquestes figures d'ordenació restarà definitivament consolidat pel Pla Especial promogut per la Diputació de Barcelona, aprovat definitivament el 25 de febrer de 1992 pel Conseller de Política Territorial de la Generalitat de Catalunya. La sol·licitud formulada pel Ple Municipal de l'Ajuntament de Canyelles, en el sentit de sol·licitar l'ampliació de l'àmbit del Pla Especial en el seu terme municipal, aprovada unànimement pel Consell Coordinador d'Olèrdola en la seva sessió de data 18 de febrer de 1997 assenyala l'inici del procés de modificació d'aquell Pla Especial.

JUSTIFICACIÓ DE L'AMPLIACIÓ QUE ES PROPOSA

Tres han estat les raons bàsiques que justifiquen la necessitat de procedir a l'ampliació i revisió del pla especial aprovat el 1992:

1. La modificació substancial de la situació patrimonial del conjunt monumental d'Olèrdola, ran de la transferència de la seva propietat i la gestió directa a la Generalitat de Catalunya. El pla inicial es basava fonamentalment en l'ordenació d'aquell important conjunt arqueològic i arquitectònic i del seu entorn més immediat, entenent com a millor instrument per assolir aquest objectiu un tractament racional del territori i dels seus recursos. Tot i mantenir, òbviament, aquest mateix principi bàsic, la Diputació de Barcelona ha de plantejar-se --com a institució promotora del pla-- uns nous models territorials que implementin uns nous continguts del pla especial.

2. La sol·licitud formulada per l'Ajuntament de Canyelles, formalitzada per acord del Ple Municipal, en el sentit de sol·licitar l'ampliació de l'àmbit del Pla Especial en el seu terme municipal, aprovada unànimement pel Consell Coordinador d'Olèrdola en la seva sessió de data 18 de febrer d'enguany són els antecedents que justifiquen l'extensió de l'àmbit de l'antic pla, incorporant-hi determinats sòls no urbanitzables d'especial protecció recollits en el planejament municipal de Canyelles.

3. La gestió desenvolupada al llarg d'aquests set anys ha permès constatar la fiabilitat de gran part de les previsions contingudes al pla especial de 1992, encara que també ha fet palesa la necessitat de modificar-ne algunes. D'altra banda, l'important desenvolupament de la legislació sectorial al nostre país, aconsella l'adaptació del pla especial a les noves disposicions legals i normatives que, en alguns casos, ultrapassen les previsions inicials de la figura de planejament impulsada per la Diputació de Barcelona.

LES FINALITATS BÀSIQUES DEL NOU PLA ESPECIAL

D'antuvi, com ja estat dit en paràgrafs anteriors, la modificació del Pla Especial de l'Espai Natural d'Olèrdola es mou en el mateix entorn d'objectius que caracteritza la política duta a terme per la Diputació de Barcelona en el espais que envolten el sectors metropolitans, substancialment basada en la concurrència de les determinacions de la legislació urbanística i les pròpies de la Llei 12/85. Encara que amb la singularitat que li confereix l'elevada densitat d'elements arquitectònics i arqueològics existents al seu àmbit, el pla d'Olèrdola responia --i ho segueix fent-- als mateixos models aplicats a la resta d'espais gestionats per la Diputació de Barcelona.

Les característiques concretes però, de l'àmbit subjecte a ordenació i del seu entorn geogràfic més immediat, fan veure alguns trets especialment significatius:

1. La possibilitat d'incorporar Olèrdola a un projecte territorial més ampli. En aquest sentit, cal fer esment que l'ampliació proposada estableix un nexa directe de continuïtat física entre l'àmbit de l'antic pla especial i l'espai natural protegit de l'embassament del Foix, establint així la primera baula d'un sistema territorial que podria estendre's entre aquesta primera agrupació Olèrdola-Foix i l'espai natural protegit del Garraf, integrant els sòls no urbanitzables d'especial protecció dels sectors més septentrionals de Vilanova i la Geltrú i Sant Pere de Ribes.

2. La incorporació de sòls, classificats ja com no urbanitzables d'especial protecció pel planejament municipal, ha de veure's com a un clar recolzament a la gestió urbanística desenvolupada per l'Ajuntament, sempre difícil per la singularitat d'aquests sòls i de les activitats que s'hi desenvolupen. La aplicació en aquests sectors de la gestió duta a terme per la Diputació de Barcelona (amb línies com la prevenció d'incendis forestals, vigilància o ajuts a la propietat, entre altres) ha de revertir en la consolidació definitiva de les previsions impulsades pel govern municipal.

3. Les connexions directes Olèrdola-Foix, i les que en el futur puguin produir-se, permeten establir un corredor biològic sense solucions de continuïtat entre ambdós espais, possibilitant així els intercanvis de la població faunística i potenciant, en conseqüència, la biodiversitat global del territori.

Altres circumstàncies avalen la coherència de la modificació que es proposa:

4. La similitud de les característiques paisatgístiques i ecològiques, encara que no de densitat arquitectònica i arqueològica, garanteixen la coherència del nou àmbit geogràfic proposat.

5. D'altra banda, la present proposta d'ampliació resulta perfectament coherent amb el planejament municipal de Canyelles i amb la política de gestió dels sòls no urbanitzables impulsada pel govern municipal.

DESCRIPCIÓ GENÈRICA DE LA MODIFICACIÓ DEL PLA ESPECIAL

Dues han estat les modificacions més significatives introduïdes en relació al Pla Especial aprovat el 1992: els límits del seu àmbit i el nou context legal i normatiu en matèria sectorial del país. Amb tot, els objectius i les determinacions bàsiques d'aquell pla, la validesa general dels quals ha estat constatada al llarg d'aquests set anys de gestió, aconsellen no modificar aquells continguts bàsics.

1. El pla especial de 1992 responia a una definició geogràfica perfectament clara i entenedora: el istme rocós on s'aixeca el conjunt monumental d'Olèrdola i les dues valls termeneres que el delimiten en direcció aproximada NE/SO. A aquesta unitat orogràfica inicial s'hi incorporen ara dues noves peces: la franja boscosa que ressegueix en direcció sud-oest el límit entre els termes municipals de Canyelles i Olèrdola, entre la carena superior i els camps de conreu de la plana, i l'àmbit comprès entre el límit antic del pla especial, el nucli edificat de Canyelles i la carretera de Vilafranca a Vilanova i la Geltrú.

2. D'altra banda, l'aprovació de diverses disposicions legals i normatives de caràcter sectorial i de protecció del territori, que arriben fins i tot a ultrapassar les previsions del Pla Especial de 1992, aconsellen la modificació d'aquesta figura urbanística, sense alterar-ne però els seus continguts substancial.

IMPLEMENTACIÓ DEL PLA ESPECIAL

La política de tractament del territori impulsada per la Diputació de Barcelona, en el cas d'Olèrdola com en la resta de territoris gestionats per aquesta institució, va més enllà d'un tractament limitat als continguts de caràcter urbanístic. Polítiques tan significatives en la gestió global, com poden ser els ajuts a les empreses familiars agràries i a les empreses turístiques o la complexa política de prevenció d'incendis forestals, no pot trobar un reflex precís en un pla especial com el present.

Malgrat aquesta circumstància, cal fer esment que a més de les determinacions de caràcter urbanístic, les úniques que lògicament poden incorporar-se a un pla especial com el present, el seu desplegament es veu necessàriament es veu necessàriament complementada per actuacions d'altres tipus, que sovint ultrapassen el propi àmbit de físic de l'ordenació. Aquest és el cas, per exemple, dels centres d'informació a situar als nuclis de Canyelles i Olèrdola, que hauran de ser els responsables principals de la informació y orientació dels visitants. D'aquesta forma, el plànol annex a la present memòria --de continguts que excedeixen l'àmbit estricte de la norma urbanística-- reflecteix amb gran fidelitat els nous models de gestió que es proposen per a l'Espai Natural d'Olèrdola.

**MODIFICACIÓ DEL PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL MEDI FÍSIC
I DEL PAISATGE DE L'ESPAI NATURAL D'OLÈRDOLA**

ELS ANTECEDENTS: EL PLA ESPECIAL DE 1992

EL PLA DE 1992. MEMÒRIA DESCRIPTIVA

L'Espai Natural d'Olèrdola és un sector geogràfic situat entre el Puig de l'Àliga i la riera de Vilafranca, a cavall de les comarques de Garraf i l'Alt Penedès. Administrativament aquest àmbit geogràfic ocupa terrenys pertanyents als termes dels municipis d'Olèrdola i Canyelles.

El paisatge de l'indret no presenta característiques diferencials importants en relació amb el sector geogràfic general on és situat. La morfologia és el resultat d'un procés d'erosió càrstica, no tan pronunciat com el que presenta el proper massís de Garraf, amb un relleu relatiu suau, alterat sols de manera puntual per la presència de penyassegats i tarteres.

El paisatge fonamental de l'Olèrdola es caracteritza per la presència de la pineda de pi blanc, desenvolupada sobre antics conreus de vinya, en alguns sectors molt castigats per incendis de data recent. On el suport edàfic no és suficient, la pineda és substituïda per una màquia de càrritx i margalló. Els terrenys sedimentaris del Fondo de la Seguera són aprofitats agrícolament.

Orogràficament l'espai natural d'Olèrdola --en la delimitació fixada al pla especial de l'any 1992-- comprenia el serrat on és situat el conjunt monumental d'Olèrdola i les dues valls termeneres, que s'estenen en direcció NE-SO. A llevant, el límit era definit genèricament per la riera de Vilafranca, mentre que a l'oest es fixa en un dels vials d'accés a la propera urbanització, sota mateix del Turó del Pi, de manera que es concretava un sistema geogràfic perfectament coherent.

El caràcter singular d'Olèrdola és degut a la presència de nombrosos testimoniatges arquitectònics i arqueològics que palesen l'intens procés d'humanització conegut per aquest territori des de la prehistòria fins a la baixa edat mitjana. El nucli principal d'aquest patrimoni històric-artístic el constitueix el conjunt de restes d'Olèrdola, que dona el seu nom a aquest espai natural, a hores d'ara en procés d'exploració i investigació arqueològica.

Als estudis del Patrimoni Arquitectònic i del Medi Físic d'aquest Pla Especial es descriuen detalladament els aspectes més significatius del sector geogràfic subjecte a ordenació.

EL PLA ESPECIAL DE 1992. CONTINGUTS BÀSICS

El Pla Especial de 1992 es desenvolupa en aplicació d'allò que es disposa a l'article 31 del Decret Legislatiu 1/1990 de 12 de juliol pel qual s'aprova la refosa dels textos legals vigents a Catalunya en matèria urbanística, en relació amb l'article 76 del Reglament de Planejament, i l'article 5 de la Llei d'Espais Naturals de 6 de juny de 1985.

L'objecti fonamental d'aquest Pla Especial era la regulació d'activitats i usos d'un espai natural de gran interès, tant des del punt de vista paisatgístic com pel fet que conté un patrimoni arqueològic i arquitectònic d'elevada significació històrica, mitjançant l'establiment d'un règim de protecció, conservació i millora del medi físic i del paisatge en un àmbit que podria definir-se genèricament com la conca visual que constitueix l'entorn del nucli central d'Olèrdola.

L'adequat tractament d'aquests aspectes és compatible amb l'atenció a la demanda social existent pel que fa a espais per al lleure i l'esbarjo, i també amb la necessitat de potenciar el valor pedagògic d'aquesta zona.

OBJECTIUS DEL PLA ESPECIAL

Tal com s'expressava a l'article 2 del seu Text Normatiu, la finalitat bàsica del Pla Especial de 1992 era l'establiment d'un règim de protecció, conservació i millora del medi físic i del paisatge d'aquest àmbit geogràfic, compatible amb l'aprofitament ordenat dels seus recursos, prenent com a criteri bàsic el tractament adequat del patrimoni arqueològic i arquitectònic i del seu entorn.

Aquesta finalitat bàsica es desenvolupa en cinc grans línies d'actuació:

Restauració del medi físic

El Pla Especial assumeix les característiques generals d'aquest àmbit com les més adients com a entorn dels elements del patrimoni arquitectònic i arqueològic. És necessari, però, un procés de restauració que s'estengui als sectors i elements més greument afectats per processos degradadors, la contenció de les activitats que han provocat aquesta situació, també com l'establiment de mesures preventives que evitin la reproducció de fenòmens destructors de caràcter excepcional, com els incendis forestals.

Manteniment de l'equilibri entre activitat humana i medi físic

Aquest sector geogràfic ha estat fortament condicionat per l'activitat humana. El Pla Especial classifica els usos i actuacions que s'hi desenvolupen, contenint i limitant aquells considerats incompatibles amb el manteniment del sistema de relacions que caracteritzen Olèrdola. Per contra, sota el concepte de manteniment actiu dels sistemes existents, cal incloure la promoció i l'ajut a l'activitat agrària i forestal desenvolupada en aquest àmbit geogràfic, tant per una evident necessitat social de la població qui hi viu, com per considerar que aquesta activitat productiva és, en molts casos, factor substancial en la configuració del paisatge.

Manteniment del medi físic

Un dels components bàsics del sistema de relacions, objecte de tractament en el present Pla Especial, el constitueix sens dubte el seu medi físic. En aquest sentit, es preveuen les determinacions necessàries per garantir la preservació adequada d'aquest suport físic, rebutjant tota mena d'intervenció considerada atemptatòria contra aquesta conservació i fonamentant, a la vegada, un aprofitament harmònic dels seus recursos.

Establiment de programes de lleure

L'espai natural d'Olèrdola apareix com una oferta adreçada a molt diversos sectors de la societat. A més d'una estructura bàsica que permeti el coneixement i gaudi dels seus valors culturals, el Pla Especial preveu una infraestructura mínima que, dins les seves limitades dimensions, permeti atendre determinades demandes de lleure, tant actiu com passiu.

Regulació d'usos i activitats del patrimoni cultural

El Pla Especial desenvolupa, a partir del marc fixat per la legislació general, el règim d'usos i activitats del patrimoni cultural, compatible amb el seu adequat tractament.

EL PLA DE 1992. JUSTIFICACIÓ DE LES DETERMINACIONS DEL PLA

Zonificació

L'adequat tractament normatiu de les diverses situacions que concorren en aquest sector geogràfic fa necessari que el Pla Especial estableixi diverses zones, a partir de les seves peculiars característiques.

El Pla Especial de Protecció del Medi Físic i del Paisatge de l'espai natural d'Olèrdola ve definit per dues grans zones que agrupen les activitats humanes existents i la seva protecció, a causa de les peculiars característiques del seu contingut i entorn. En primer terme es situa l'activitat productiva caracteritzada per la Zona Agrícola, i en segon lloc la Zona d'Interès Paisatgístic, que incorpora els terrenys forestals, zones degradades a reconstituir i els elements arqueològics existents.

Zona Agrícola

Constitueixen aquesta Zona aquells sectors on es concentren terrenys que presenten característiques del conreu agrícola o que són objecte d'aprofitaments i usos agrícoles. La característica diferencial d'aquesta Zona és el foment d'aquesta activitat productiva, compatible amb l'objectiu general del Pla.

Zona d'interès Paisatgístic

La Zona d'Interès Paisatgístic està integrada per tots aquells terrenys on domina el bosc o es troben erms, i també per tots aquells no qualificats d'altra forma pel Pla Especial. La seva finalitat bàsica és la conservació, millora i el desenvolupament harmònic del sistema de relacions entre l'activitat humana, el medi físic i el paisatge, per tal d'assolir un diàleg satisfactori entre el fet arqueològic i arquitectònic i el territori que l'envolta.

S'admet l'ús forestal orientat segons un principi de conservació i millora de la qualitat del bosc; igualment, s'admet la pastura dels ramats sempre que no comporti degradació directa del bosc o dels sòls. El desenvolupament dels usos pedagògics i de lleure resten limitats només per la seva compatibilitat amb els objectius generals del Pla.

El tractament normatiu d'aquesta Zona incorpora una clàusula preventiva que garanteix el tractament adequat dels elements arqueològics que hi són situats, no coneguts en el moment present, i també dels elements arquitectònics i arqueològics no catalogats com a Béns Culturals d'Interès Nacional (BCIN).

Xarxa Viària

El Pla Especial defineix la xarxa viària bàsica, formada per tots aquells vials existents i necessaris per garantir l'accessibilitat als elements més significatius, possibilitar l'aprofitament ordenat dels seus recursos i garantir un sistema eficaç de prevenció d'incendis forestals.

**MODIFICACIÓ DEL PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL MEDI FÍSIC
I DEL PAISATGE DE L'ESPAI NATURAL D'OLÈRDOLA**

MEMÒRIA DESCRIPTIVA. ESTUDIS SECTORIALS

INVENTARI DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ARQUEOLÒGIC

INVENTARI DE BÉNS CULTURALS D'INTERÈS NACIONAL

INVENTARI DELS JACIMENTS ARQUEOLÒGICS CONEGUTS I NO QUALIFICATS DE BCIN

ALTRES CONSTRUCCIONS D'INTERÈS

ESTUDIS DEL MEDI FÍSIC

MORFOLOGIA, RELLEU I ORIENTACIÓ

- Alineacions morfològiques
- Geomorfologia. Formacions superficials

EL MEDI GEOLÒGIC. SUBSTRAT

- Litologia
- Disposició estructural
econòmic
- Processos d'inestabilitat i erosió

HIDROLOGIA SUPERFICIAL I SUBTERRÀNIA. AQÜÍFERS

- Recursos hídrics
- Aigües superficials
- Hidrologia subterrània
- Vulnerabilitat dels aqüífers
- Vulnerabilitat de la xarxa hidrogràfica superficial

FORMACIONS VEGETALS. COMUNITATS

- La vegetació. Comunitats vegetals.

OCUPACIÓ ACTUAL DEL SÒL

INVENTARI DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ARQUEOLÒGIC

Un dels elements més rellevats dins de l'àmbit del Pla Especial de protecció del medi físic i del paisatge de l'espai natural d'Olèrdola és l'elevada densitat i l'interès del patrimoni arqueològic i arquitectònic que s'hi troba. A més del conjunt central, del qual rep el nom tant el Pla Especial com un dels municipis que l'integren, arreu d'aquest àmbit geogràfic es localitzen restes i estructures que palesen la llarga ocupació de l'home sobre aquest territori.

Actualment tant els elements del patrimoni arquitectònic com els jaciments arqueològics coneguts a la zona resten inventariats i alguns d'ells, a més, protegits per la preceptiva declaració de Béns Culturals d'Interès Nacional.

Tot seguit es descriuen breument totes les restes i jaciments coneguts, dividits en tres grups segons el seu grau de protecció:

1. Inventari dels Béns Culturals d'Interès Nacional (BCIN).
2. Inventari dels jaciments arqueològics coneguts i no qualificats com a BCIN.
3. Altes construccions d'interès

INVENTARI DE BÉNS CULTURALS D'INTERÈS NACIONAL (BCIN)

1. Nom del jaciment	= Castell d'Olèrdola
Terme municipal	= Olèrdola
Cronologia	= Doc. Al 929
BCIN	= R-I-51-0012

Castell construït a la part alta del recinte, vers l'extrem meridional de l'antiga civitas ibero-romana. Està format per diversos elements:

MURALLA: Estructura fortificada destinada a defensar el sector més desprotegit de l'istme on hi ha Olèrdola. El mur fa prop de cent cinquanta metres de longitud i presenta un portal central de quatre torres adossades, tres de planta rectangular i una quarta semicircular. Es distingeixen dos tipus d'aparells que de ben segur corresponen a dues etapes edificatòries diferents: un aparells de blocs escairats, quasi ciclopi, atribuïble a una fase libero-romana; i un segon de maçoneria ordinària, que correspon a unes refraccions d'època alt-medieval (probablement del segle IX).

TORRE TALAIA: Construcció d'època romana, reaprofitada i ampliada en època medieval, situada al punt més alt del conjunt. Les restes conservades avui permeten entreveure una petita i robusta construcció de planta quadrangular, amb murs d'opus quadratum i cobert amb volta grassa de canó.

AVENC DEL CASTELL: Avenc situat a la cota 319,1.

2. Nom del jaciment	= Ruïnes d'Olèrdola
Terme municipal	= Olèrdola
Cronologia	= Ibèric, Medieval, Romà
BCIN	= R-I-55-0024 (M-H-A)

Conjunt de muralles, cisternes, sitges, fons de cabanes i d'altres restes d'època ibero-romana i medieval.

MURALLA LATERAL: Restes d'una muralla lateral d'uns cent quaranta metres de longitud, molt degradades actualment. Pot tractar-se d'una defensa construïda en època ibero-romana i reaprofitada a l'edat mitjana.

PEDRERES: Utilitzades per a l'extracció del material petri emprat en la construcció de la muralla i d'altres elements arquitectònics del conjunt. Una d'elles es troba situada a l'interior del recinte murat de la ciutat.

DEFENSA: Restes molt deteriorades d'unes construccions que podrien correspondre a unes defenses avançades o un primer sistema de muralles.

CISTERNA: Gran dipòsit de forma paral·lelepípedica excavat a la roca, de dimensions en planta 16,40 x 6,50 metres i una fondària mitjana de 3,70 . Com a trets més característics, presenta una magnífica escala, així mateix tallada a la roca, que baixa fins al fons, i un petit dipòsit superficial de decantació.

Recollia de les aigües del vessant comprès entre l'església i el lloc on es situa, mitjançant un sistema que resseguiria el que probablement seria l'accés al punt més alt del conjunt. La seva construcció sembla correspondre a l'etapa ibero-romana, si bé seria aprofitada tot al llarg de la vida de la ciutat.

SITGES: Als voltants del dipòsit esmentat, com també en altres punts del recinte, poden veure's algunes sitges obertes a la roca; inicialment servirien per a l'emmagatzematge de cereals, però també podrien ésser usats com a cisternes. En general presenten forma ovoide amb la base aplanada, i la boca té senyals d'haver rebut una tapa. La majoria sembla que son de l'època ibero-romana, si bé foren reaprofitades a l'edat mitjana.

CANAL: Restes del primitiu canal d'alimentació a la cisterna excavat a la roca.

CAMÍ EMPEDRAT: Restes d'un camí empedrat que puja des del fons de la Seguera, probablement realitzat en època medieval.

CARRER: Carrer amb restes d'empedrat que transcorre per l'interior del recinte murat, molt probablement realitzat en època medieval. La manca d'una investigació arqueològica sistemàtica a l'interior de la ciutat no permet esbrinar quina seria la seva estructura urbanística, un dels elements de la qual és aquest carrer.

MINA: Mina situada a la cota 297,8.

MUSEU MONOGRÀFIC. Edifici de nova planta inaugurat l'any 1971, bastit sobre les restes de la primitiva rectoria que es trobava adossada a la cara interior de la muralla. Al seu interior es conserven restes arqueològiques trobades en superfície i en excavació i també altres materials relacionats amb la història d'Olèrdola.

3. Nom del jaciment	= Església de Sant Miquel d'Olèrdola
Terme municipal	= Olèrdola
Cronologia	= S. IX - X - XII
BCIN	= R-I-51-0426

Conjunt format per l'església, sepulcres antropomòrfics excavats a la roca, Pla dels Albats i fragments de paret corresponents a l'antiga capella de Santa Maria dels Albats (romànica, segle XI).

ESGLÉSIA: És un interessant exemple de l'arquitectura medieval, en la que sembla poder-se destriar sis etapes constructives diferents:

a. Una primitiva església pre-romànica de la qual sols es conserva la capçalera, de planta semicircular peraltada a l'interior i rectangular a l'exterior, situada a l'angle nord-est del conjunt, la nau de la qual s'estendria en direcció est-oest. La seva construcció pot datar-se al segle IX.

b. Un absis de planta quadrada, adossat a les restes del primer temple, i reaprofitat en les fases posteriors. Aquesta construcció correspondria a la que el comte Sunyer va manar edificar i el bisbe Teuderic va consagrar, vers l'any 935.

c. La nau actual correspondria, a grans trets, a la construcció consagrada pel bisbe Vives l'any 991. La nau de planta rectangular, molt probablement coberta amb estructura de fusta, pot ésser qualificada de romànic primitiu.

d. La quarta fase edificatòria correspondria a la transformació d'aquesta nau, amb la construcció d'uns arcs pareders adossats i la seva coberta amb volta de canó recolzada als murs laterals. Aquesta actuació pot datar-se, de forma aproximada, al segle XII.

e. Remodelació total de l'interior de l'edifici, amb la construcció d'una capella adossada al parament septentrional i el tractament general dels murs interiors, actuació que pot situar-se en el segle XVIII i avui desapareguda.

f. Dues campanyes de restauració desenvolupades pel Servei de Catalogació i Conservació de Monuments de la Diputació de Barcelona, els anys 1926-28 (arquitecte, Jeroni Martorell) i 1953-54 (arquitecte, Camil Pallàs).

NECRÒPOLIS DE L'ESGLÉSIA: conjunt de sepultures antropomorfes excavades a la roca, que s'estén al sud-est de l'església, de datació alt-medieval.

PLA DELS ALBATS. ESGLÉSIA: Petita esglésiola romànica, probablement consagrada sota l'advocació de Santa Maria, totalment enrunada i de la qual sols es conserva el perímetre de la planta exterior.

PLA DELS ALBATS. NECRÒPOLIS: Conjunt de tombes antropomorfes excavades a la roca, que s'estén tot el voltant de l'església. La presència d'un gran nombre de tombes de dimensions molt reduïdes justifica el topònim d'aquest indret.

4. Nom del jaciment	= Cova dels Segarulls
Terme municipal	= Olèrdola
Tipologia jaciment.	= Cova amb pintures rupestres. Cova d'enterrament
Cronologia	= Bronze final
BCIN	= R-I-55-0328

Accés: difícil

Estat de conservació: Destruït per al jaciment i regular per a les pintures.

Context: Terreny erm. La cova s'obre en les calcàries miocèniques granades del tram de La Vall conegut pel Fondo de la Seguera, al seu vessant esquerre, a uns 25-30 metres per damunt del camí que transcorreix pel seu fons des de la desviació damunt del camí que transcorreix pel seu fons des de la desviació de la carretera C-244, 500 m. després de deixar a la dreta la confluència amb la riera de la Rovira. Vegetació de matolls de llentiscle i Hisparrenia.

5. Nom del jaciment	= Cova de Can Castellví
Terme municipal	= Olèrdola
Tipologia jaciment.	= Abric amb pintures rupestres. Lloc d'habitació amb estructures conservades.
Cronologia	= Bronze Final i Medieval
BCIN	= R-I-55-0325

COVES DE CAN CASTELLVÍ I DE LA VALL: Tot al llarg del cingle, poden observar-se coves i abrics utilitzats d'antic per l'home, que a vegades es tancaven amb un mur i en alguns casos es desenvolupen en dos nivells, com ho palesen les restes d'encastaments de bigues observables en els paraments d'algunes d'aquestes activitats.

TALLER DE CAN CASTELLVÍ: Jaciment a l'aire lliure. Lloc de centre de reproducció i explotació. Taller de sílex.

Context: Terreny erm.

Cronologia: Epipaleolític (9000-5000), Caleolític (2200-1800) i Bronze.

6. Nom del jaciment	= Cova de Can Ximet
Terme municipal	= Olèrdola
Tipologia jaciment	= Abric amb pintures rupestres. Lloc d'habitació amb estructures conservades
Cronologia	= Bronze final i Medieval
BCIN	= R-I-55-0327

Estat de conservació: Bo
Context: Terrenys erms

INVENTARI DELS JACIMENTS ARQUEOLÒGICS CONEGUTS I NO QUALIFICATS COM A BCIN

7. Nom del jaciment = Les Planes
Terme municipal = Olèrdola
Tipologia jaciment. = Lloc d'habitació sense estructures
Cronologia = Romà

Accés: Fàcil
Estat de conservació: Dolent
Context: Explotació agropecuària/terreny erm. Camps amb conreu divers (vinya, patateres, etc.) i part de zona boscosa i de matollar, al costat sud de la granja de Sant Miquel a 800 m. Al sudoest del nucli de Sant Miquel d'Olèrdola. Part superior de la carena que dona a La Vall per la banda sud.

8. Nom del jaciment = Cova de la Plana Rodona
Terme municipal = Olèrdola
Tipologia jaciment = Cova d'enterrament, inhumació
Cronologia = Bronze mig

Accés: Fàcil
Estat de conservació: Bo per a la cova i destruït el sediment
Context: Terreny erm. Paret calcària que s'aixecava sobre la ribera dreta del Torrent de la Seguera. La cavitat s'obre de cara al cementiri de La Plana Rodona, al nord i dalt la cinglera del vessant esquerre del Torrent de la Rovira.

9. Nom del jaciment = Abric del Cementiri
Terme municipal = Olèrdola
Tipologia jaciment = Abric amb pintures rupestres
Cronologia = No definida

Accés: Fàcil
Estat de conservació: No definit
Context: Terreny erm. Bauma uBCINada en el vessant calcari del marge esquerre del Torrent de la Rovira, sota el cementiri de la Plana Rodona, al sud. És un relleu càrstic molt erosionat, sense vegetació apreciable en els vessants (coscolls), i amb pins, alzines i conreus de blat i vinyes de fonal, a banda i banda de la riera.

10. Nom del jaciment = Abric de Segarulls/ Abric sota roca
Terme municipal = Olèrdola
Tipologia jaciment = Abric d'habitació
Cronologia = Neolític, Calcolític, Bronze final

Abric rocós amb pintures rupestres d'estil subesquemàtic, amb una representació de dos arquers complements esquematitzats i nombroses taques de color de difícil interpretació.

Accés: Fàcil

Estat de conservació: Bo

Context: Terreny erm. A la vessant sud del Fondal de la Seguera, 70 m. Dins de la confluència amb el camí a la Font de Fontanilles (antic camí del castell), completament tapat per una abundant vegetació d'heures i lianes d'alzinar. És molt difícil de localitzar perquè sembla una part més de la cinglera triàsi ca, sense que es pugui apreciar cap entrant ni sediment acumulat a menys de deu metres. És un jaciment a relacionar amb els altres del tram final del Fondal de la Seguera.

11. Nom del jaciment = Taller de Fontanilles
Terme municipal = Olèrdola
Tipologia jaciment = Situat a l'aire lliure. Centre de reproducció i explotació-taller de sílex
Cronologia = Epipaleolític (9000-5000), Neolític, Bronze

Accés: Fàcil

Estat de conservació: No definit

Context: Terreny erm. Vessant cinglera Segarulls

12. Nom del jaciment = Abrics de la Font de l'Ametlló
Terme municipal = Olèrdola
Tipologia jaciment = Abric d'habitació amb estructures conservades
Cronologia = Medieval

Accés: Difícil

Estat de conservació: Regular

Context: Terreny erm. Conjunt d'abrics situats al nord-est de la masia de Can Ximet, a la cinglera nord del Fondal de la Seguera, en un espai d'uns cent metres de llargada, entre aquella masia i la Font de l'Ametlló. Substrat calcari i entorn de vegetació d'alzina, pi, bardissa i altre matollar.

13. Nom del jaciment = Font de l'Ametlló
Terme municipal = Olèrdola
Tipologia jaciment = Lloc d'habitació amb estructures conservades. Torre.
Cronologia = Medieval

Accés: Difícil

Estat de conservació: Regular

Context: Terreny erm. Els elements i estructures d'aquest conjunt es localitzen a l'en torn de la Font de l'Ametlló, sorgència situada a mitja vessant de la cinglera nord del Fondal de la Seguera, sota l'extrem sudoest de Les Planes, rocallsos i terrenys de conreu vitícola situats damunt del cingle. Paisatge de substrat calcari, amb bosc atapeït (alzina i pi), i bardissa.

14. Nom del jaciment = Coll de l'Àliga
Terme municipal = Canyelles
Tipologia jaciment = Lloc d'habitació sense estructures conservades.
Cronologia = No identificada
ALTRES CONSTRUCCIONS D'INTERÈS

ARQUITECTURA TRADICIONAL:

Cal Ximet
Can Castellví
Els Segarulls
La Cogullada

MORFOLOGIA, RELLEU I ORIENTACIÓ

ALINEACIONS MORFOLÒGIQUES

Les alineacions morfològiques tenen una clara orientació NE-SO, i presenten, sobretot a la zona NE de l'àrea estudiada, altiplans amb àmplies superfícies cultivables, al voltant de Sant Miquel d'Olèrdola i de Viladellops. Al sud es troba l'àmplia depressió de Canyelles, ocupada quasi totalment per cultius de secà.

Les elevacions del terreny oscil·len entre els 100 m. sobre el nivell del mar a la depressió de Canyelles i els 468 del puig de l'Àliga.

El relleu està totalment definit per l'erosió càrstica, molt més moderada en aquesta zona que no pas l'elevada carstificació del Garraf meridional. El componen, per tant, una sèrie d'alineacions morfològiques poc abruptes, la majoria de les quals estan dominades per corbes d'un radi ampli i d'un pendent suau. Dues valls importants creuen la zona; una és àmplia i d'orientació SO-NE: la vall d'Olèrdola, a la part superior de la qual hi ha unes balmes importants en zones escarpades. L'altra vall, més encaixonada, alberga la riera de Santa Digna, procedent de l'Alt Penedès, que en el terme d'Olèrdola rep el nom de riera de Canyelles fins a Sant Pere de Ribes d'oest a est. És precisament en aquesta última població per on passa el traçat de la carretera comarcal que uneix Canyelles amb Vilafranca del Penedès.

Al sud es troba la important depressió de Canyelles, que es tracta en línies generals d'una petita cubeta estructural en els materials del cretaci enfonsada respecte als relleus importants del N i NO (coll de l'Àliga, 468 m) i parcialment omplerta de sediments miocènics.

GEOMORFOLOGIA. FORMACIONS SUPERFICIALS

El substrat geològic de l'àrea està caracteritzada per la presència de roques de tipus bàsic i de materials margosos i arenosos. El terreny que pertany al període cretaci presenta roques calcàries de color gris fosc que es troben molt fracturades (diaclases) a través de les quals s'infiltra molt fàcilment l'aigua.

Els terrenys miocènics i quaternaris presenten amb freqüència margues, llims i a vegades gres, materials tots ells molt aptes per a la percolació de l'aigua de pluja. En general, doncs, els substrats minerals de tota l'àrea són molt permeables, cosa que dona lloc a una escassa retenció de l'aigua de pluja que acaba per infiltrar-se en el subsòl i forma rius i cavitats subterrànies per dissolució de la roca calcària (carstificació).

La diferent composició litològica dels materials existents a l'àrea fa que, davant dels agents naturals externs, es produeixin comportaments diferents, i per això s'evidencien àrees perfectament diferenciades.

D'una banda, a les formacions calcàries de les estribacions del Massís del Garraf el relleu és més abrupte. La seva estructura i litologia en condicionen clarament la xarxa de drenatge. Geomorfològicament podrien definir les zones següents:

Zona de tipus A. És la que constitueix els límits mal definits de la fossa tectònica del Penedès respecte a la zona elevada i basculant del massís del Garraf. Està constituïda per un conjunt de superfícies planes o d'inclinació no gaire pronunciada, aptes per a cultiu, i per unes petites elevacions de terreny de relleu de poc pendent.

Zones de tipus B. Altiplans de constitució rocosa-calcària que alberguen en el seu interior tot un conjunt de petites àrees que formen planes de poca pendent, que contenen terres susceptibles de conreu i que estan delimitades en la seva vessant S-SE per àmplies i profundes valls que arriben a superar els 80 m de profunditat, amb vessants d'un fort pendent, fins i tot escarpades.

Zones de tipus C. Altiplans que contenen àrees cultivables amb poca pendent i molt aptes per al conreu; tenen el seu origen en la dissolució càrstica i també en l'eòlica.

Zones de tipus D. Àmplies depressions del terreny, constituïdes per planes que contenen terres molt aptes per al conreu, amb poc o gens de pendent, d'origen tectònic.

Zones de tipus E. Conjunt de petites serralades de relleu arrodonit i pendents suaus o no gaire pronunciats que constitueixen la base de dissolució càrstica les quals sobrepassen rarament els 400 m. d'altitud i encaixen petites valls de tortuós recorregut de règims d'epigeus secs.

Zones de tipus F. Petits altiplans d'origen càrstic, que tenen terres aptes per al conreu. No es troben connectats amb la xarxa hidrogràfica superficial principal.

EL MEDI GEOLÒGIC. EL SUBSTRAT

LITOLOGIA

Els materials. El territori considerat forma part, tant a nivell morfològic i estructural com litològic, del massís del Garraf; podem considerar que es tracta d'una prolongació del massís, amb certes particularitats notables que ja assenyalem.

Per tant, a un nivell més ampli s'estructura dintre de la Serralada Litoral Catalana. Els materials dominants que afloren a la superfície difereixen ostensiblement dels que poden trobar-se a Garraf, si bé la majoria dels d'Olèrdola estan constituïts per dues grans unitats: una de calcària, del miocè superior, i un altra unitat margosa de la mateixa època. També són importants els diversos afloraments de pedres calcàries del barremià i de les margues i les pedres calcàries de l'albià en el cretaci. Així mateix, poden trobar-se posteriors sedimentacions detrítiques del quaternari, molt ben aprofitades per l'agricultura.

A la resta de materials que no afloren a la superfície, es disposa una seqüència molt similar a la del massís de Garraf.

CRETACI

Dolomies inferiors

Constituïxen la base de la sèrie cretàica i sembla que estan situades en el juràssic. Es tracta de dolopirites oncolítiques (Mateo Esteban, 1969) amb grans vidres de dolomites. Són bastant fosques i més permeables que els pedres calcàries. Quan afloren, evolucionen morfològicament en relleus més suaus. Sembla que la seva potència s'aproxima als 200 m. A la nostra zona es troben a una profunditat superior als 400 m.

Pedra calcària (pedres calcàries micrítiques de color gris i beix):

Nivell compost d'una sèrie potent de calcàries formades per algues de molta fauna salabrosa i marina. Potència de 500 m. Inclinaçió general dels estrats cap al N. i pendents de 15 a 30 graus. La seva distribució és irregular i està condicionada per la tectònica i pel contacte amb el juràssic que generalment és mecànic. Inclou el valanginià, el barremià i l'aptià.

Margues i pedres calcàries margoses

Nivell de margues i pedres calcàries margoses amb orbitolines. Les capes margoses són de color blau i groc per alteració, si entren en contacte amb nivells més calcaris i dolomítics. Els seus afloraments també són irregulars i estan dotats entre l'aptià i l'albià. Potència 200 m.

MIOCÈ

Sobre els materials cretacs es disposen indistintament en contacte discordant els materials del miocè. El seu gruix no sobrepassa a la zona, el 70 m.

La part inferior està constituïda fonamentalment per conglomerats i bretxes als quals segueixen arenas i pedres calcàries amb algues molt compactes i de fàcil confusió amb el cretaci, sobretot si se'n considera l'aspecte extern.

Conglomerats bassals

Gairebé sempre es troben en contacte amb el cretaci discordant. Sembla que la seva potència és escassa, de 5 a 20 m., i la seva distribució irregular. Els còdols són del cretaci i quasi sempre no són gaire arrodonits.

Argiles i margues

Nivell potent d'argiles i sobretot de margues grogues, verdes i vermelles. Té una potència variable, excepcionalment pot arribar als 300 m.

Gresos calcaris, limonites i lumaquel·les

És la fàcia més francament marina i extraordinàriament fòssilfera. Té una col·locació de groga a blanquinosa i una potència que pot arribar als 60 m. En general, aquests materials estan relegats a la subdepressió de Canyelles, al costat d'aquesta població i al llavi enfonsat de la gran dislocació que limita pel nord.

QUATERNARI

En molts llocs hi ha sobre els sediments miocènics un quaternari poc desenvolupat format per fangs vermellosos amb la mateixa fàcies en tota la zona costanera litoral fins a Tarragona. Els sediments quaternaris estan poc desenvolupats i principalment estan adscrits a la part central de la subdepressió esmentada. Aquest dèbil cobertura de fangs vermells i terres de conreu disfressa els sediments miocènics i cretacs subjacents. Pels voltants de Canyelles hi ha una petita terrassa fluvial ben desenvolupada.

DISPOSICIÓ ESTRUCTURAL

Disposició estructural

Estructuralment, el conjunt del massís de Garraf es caracteritza per una disposició a grans trets homoclinal i progressivament s'enfonsa cap al SO i O amb una fracturació importantíssima i escassos plecs. D'aquesta manera, el massís apareix com un complex com un complex mosaic de blocs fracturats que mantenen una estructura general i que s'inclinen de 20 a 30 graus O - SO.

En aquesta fracturació hi ha dos sistemes ben representats. L'un de direcció NE-SO o NNE-SSO, és el dominant en el massís i en determina els trets estructurals principals, amb un component vertical dominant; i l'altre, de NO-SE, té un component horitzontal clarament dominant, ben desenvolupat entre Garraf i Vallcarca. Aquest segon sistema, normal a l'anterior, està format per falles de desplaçament horitzontal, que deuen haver actuat com a esquinços en la fase comprensiva, algunes de les quals s'han inclinat durant la fase de distensió. Té una gran importància en el desenvolupament de formes de conducció càrstica.

Les fractures millor desenvolupades del primer sistema correspon al sector central i són les responsables de la formació de petites subdepressions estructurals, fonamentalment les de Vilanova i Canyelles. La falla, o sistema de falles normals, que marca el límit septentrional de la subdepressió de Vilanova té un salt que sobrepassa els 300 m. (Dades de sondeig), a pesar que morfològicament no desenvolupa cap ressalt. Així mateix, el sistema de falles de l'alineació puig de l'Àliga-la Talaia deu tenir a la zona de Canyelles salts superiors a 200 m.

El sistema de fracturació ha condicionat també la distribució dels materials margosos del sostre e la sèrie cretàcia, que es conserva quasi sempre a les zones deprimides situades entre falles normals.

PROCESSOS D'INESTABILITAT I EROSIÓ

El component gravitatori pot actuar dintre del medi a protegir segons la seva pròpia morfologia i orogènia i condicionar els usos possibles a què es destinin algunes àrees en concret. A partir de l'estudi de les condicions naturals del medi i de les alteracions humanes que ja l'han modificar en part, podem determinar una previsió de risc per a certes zones i considerar-la com un element que modifica les condicions naturals de l'àrea.

En el present estudi s'han delimitat tres tipus d'àrees amb diferents nivells de risc el qual en cap cas no pot comprometre els usos futurs si s'adopten les mesures de protecció i utilització oportunes.

Es descriuen així tres tipus principals de risc:

1. Àrees amb risc de desprendiment de roques (individuals o esporàdicament en massa): zones espadades naturals on l'elevat pendent del terreny subjacent fa que el nivell de risc augmenti en proporció directa l'angle i l'altura.

2. Àrees amb un alt risc d'esllavissament de roques (individuals o esporàdicament en massa): produïdes per processos artificials d'obertura de pistes, camins, etc., en zones on l'orogènia condiciona terrenys subjacents de pendent elevat, on s'acumulen gran quantitat de blocs calcaris resultants de les voladures i aplanaments de les pistes, i que en qualsevol cas tenen un alt grau de risc de produir esllavissaments. Sortosament aquestes àrees són susceptibles d'un adequat tractament artificial que permeti reduir-ne notablement el grau de perillositat.

3. Àrees amb risc d'allau de terres i talussos mal continguts a causa de processos artificials de cultiu de la terra, desaparició dels marges de pedra, etc. Com que aquestes àrees coincideixen amb la principal via de comunicació per carretera entre Vilafranca i Canyelles, urgeix adequar-les i modificar-les ràpidament.

La resta. Àrees de risc previsiblement nul: àrees d'esllavissament natural és prou suau perquè els processos gravitatoris no hi puguin actuar en condicions naturals llevat de la modificació artificial de circumstàncies actuals.

Al segle XIX es varen construir feixes amb finalitat agrícola sobre una gran part de les formacions calcàries del Garraf (aquestes feixes reben el nom de xarmades al municipi de Sitges).

El cultiu dominant fou la vinya, que durà fins a la plaga de la fil·loxera. En una gran part de la comarca aquestes terres foren abandonades i invadides posteriorment per la vegetació natural de la zona. En alguns casos es repoblaren amb garrofers i pins i s'hi mantingué un equilibri que ha durat fins a l'actualitat. Per tant, durant aquest segle no es pot parlar de fenòmens erosius importants ja que les garrigues i les bosquines mediterrànies són prou estables per fixar bé el sòl de les feixes. A més, les feixes tenen un bon drenatge (alta permeabilitat de les parets seques i fàcil percolació dels sòls calcaris, que les defensen davant la pluja que és l'agent més actiu.

Un problema que cal considerar, encara que no tant, és el de les tarteres. Les roques calcàries pateixen per constitució una meteorització natural que va fragmentant la roca. Els fragments, a vegades, s'acumulen en torrents de pendent molt pronunciat. Aquest fenomen natural, lent, produeix pedregams denominats tarteres que es desplacen en la direcció dels cursos dels torrents si el pendent és gaire fort, o que s'estabilitzen al fons pe evitar que una forta avinguda no arrossegui la base de la tartera i produeixi un esllavissament de més magnitud. Per evitar tot això es poden construir parets de contenció en algunes àrees molt localitzades, tot i que el règim d'aigües superficials (pràcticament inexistent) nos sembla afavorir el moviment de les tarteres.

HIDROLOGIA SUPERFICIAL I SUBTERRÀNIA

RECURSOS HÍDRICS

Els recursos hídrics de la comarca de Garraf ha estat motiu d'especial estudi per organismes oficials i particulars a causa de la problemàtica general del proveïment d'aigua a un àrea (Calafell-Sitges) en progressiu desenvolupament industrial i turístic que es troba molt afectada per la manca de recursos hídrics superficials i per la intrusió d'aigua salada en els aquífers. S'ha d'afegir que Canyelles ha donat proves de la seva riquesa en aigües subterrànies amb l'obertura del pou Collado i contribuint al proveïment d'aigües potables a Vilanova.

En general la totalitat de les formacions calcàries d'aquests contraforts del massís de Garraf conformen un relleu més o menys abrupte, l'estructura i la litologia del qual condicionen clarament la xarxa de drenatge.

La riera de Canyelles, ha generat una vall estreta i profunda en la gènesi de la qual predomina el component vertical. En aquesta zona hi ha una circulació profunda a favor de la xarxa de diaclasis. Aquesta circulació capta la major part de les aigües superficials, que són indubtablement el primer agent d'erosió. La xarxa fluvial existent té escassa importància actualment en els materials calcaris ja que el règim de pluges no afavoreix el procés erosiu. En resum, doncs, es pot assegurar que no és previsible que atacs dels agents geodinàmics externs puguin per si sols arribar a produir una degradació generalitzada del medi natural.

També pot assenyalar-se que en climes mediterranis els terrenys calcaris són pobres en vegetació natural ja que no hi ha sòls prou desenvolupats per sostenir un estrat arbori normal. Per altra banda, els escassos sòls forestals que es poden trobar a l'àrea presenten unes condicions de drenatge molt elevades, de manera que és difícil que hi hagi el grau de retenció d'humitat convenient per a l'existència d'arbres de grans dimensions.

A causa de la seva situació geogràfica, la climatologia de l'àrea estudiada posseeix un clima de tipus mediterrani litoral. A grans trets, es podria situar dintre d'una zona de Catalunya on les temperatures mitjanes anuals es situen al voltant dels 15 graus C. I la pluviometria és d'uns 600/m²/any. Aquestes dades ja donen una primera idea d'un clima poc fred i de poques pluges.

Desafortunadament no es disposa en l'actualitat d'una cronologia i dades meteorològiques de l'àrea estudiada, però sí que tenim la de les de Vilafranca del Penedès i Vilanova i la Geltrú que, per la seva proximitat, una idea bastant fiable de les característiques climàtiques de l'àrea estudiada.

La pluviositat mitjana és de 544 l/m²/any, repartits en 52 dies de precipitació per any. Hi ha un punt màxim de pluges durant la tardor, i un altre de més moderat durant la primavera. Durant els mesos d'estiu (juliol i agost) les precipitacions són mínimes (51 l/m²) i coincideixen amb les temperatures màximes. Aquest fet és típic del clima mediterrani, i coincideixen amb les temperatures màximes. Aquest fet és típic del clima mediterrani, característiques de la vegetació dominant. Pel que fa a l'agricultura aquests període determinen unes condicions extremes per als secans en què no poden créixer, per exemple, els cereals d'estiu.

La temperatura mitjana és de 16,5 graus C. Les temperatures més fredes es reparteixen entre els mesos de desembre, gener i febrer, amb 6,5 graus C. de mitjana, i les més elevades, els mesos de juliol i agost amb 21,5 de terme mitjà. La humitat mitjana és del 72 %.

Segons les dades experimentals de l'evaporímetre Piche, l'evaporació total anual és pròxima als 655 mm. Amb un màxim els mesos de juliol i agost de 77 mm. i un mínim el mes de desembre amb 30 mm. de mitjana.

Els vents predominants són d'origen ciclònic i tenen component E (llevants) o component O-NO (mestrals). Quan no hi ha perturbacions atmosfèriques importants s'estableixen règims de brises locals (terral i garbí).

Pel que fa al sistema de càrrega i dels aqüífers cretacs, que ja es comentà més àmpliament en el capítol corresponent, pot observar-se que la descàrrega dels aqüífers no es produeix com fora d'esperar després dels forts períodes de pluges, sinó al contrari n'hi ha prou amb una molt petita precipitació per provocar la descàrrega de l'aqüífer.

AIGÜES SUPERFICIALS

Els recursos d'aigües superficials són pràcticament inexistents a la comarca de Garraf a causa de la incidència de dues problemàtiques: la permeabilitat superficial de les pedres calcàries cretácies carstificades que determinen el desenvolupament de formes d'absorció gràcies a les quals s'infiltra ràpidament les aportacions pluviomètriques i la contaminació procedents d'abocadors urbans i industrials en els escassos cursos d'aigua de règim permanent.

Actualment tan sols un curs d'aigua, el Foix, presenta una certa regularitat en les aportacions d'aigües superficials. La riera de Canyelles, amb aportacions d'uns 70 l/s en règim permanent quan s'hi abocaven els residus urbans de Vilafranca del Penedès, altament pol·lucionats, ha tornat a ser una llera seca a causa de la desviació d'aquestes aportacions.

El Foix, fora dels límits de l'àrea, té una conca de 290 Km². Que s'estén des de la part alta de la Serralada Pre-litoral (zona de la Llacuna-Pontons-Mediona) fins a la desembocadura al mar a Cubelles, després de travessar la depressió del Penedès i encaixar-se als últims contraforts meridionals del massís de Garraf.

HIDROLOGIA SUBTERRÀNIA

ELS AQÜÍFERS

S'han diferenciat, d'acord amb el criteri geològic i a una escala prou àmplia que arriba fins a la línia de la costa, per així comprendre millor el funcionament i l'autèntica dimensió dels aqüífers, dues grans meitats hidrològiques amb característiques litològiques diferents, que constitueixen dos aqüífers molt explotats i comunicats hidràulicament en alguns punts.

Els materials detríctics del miocè i esporàdicament del quaternari poden constituir petites unitats hidrològiques, desenvolupament en extensió i profunditat de les quals siguin importants. De fet a excepció de les petits bolfrons aïllats sobre el cretaci, les possibilitats d'emmagatzament dels quals són realment molt reduïdes.

L'anisotropia i el tipus especial de circulació a les calcàries i dolomies carstificades del massís cretaci, de paràmetres hidràulics molt diferents i extensió superficial molt més gran no condicionen en aquest cas els recursos explotables.

AQÜÍFER CRETACI

- Litologia:

Calcàries i dolomies carstificades

- Límits hidrològics:

Pràcticament la totalitat del·l'area. Tot i això, com que el flux s'estableix cap al mar la divisòria marcada entre l'E de Sitges i Olivella es pot tenir com a divisòria hidrològica. Cap al N i NO el límit s'estableix a la depressió del Penedès i cap al S, al mar Mediterrani.

- Model de funcionament i paràmetres:

El recarregament de l'aquífer es realitza mitjançant les pluges que s'infiltra ràpidament per les zones d'absorció del massís, bastant ben desenvolupades i que proporcionen al paisatge la seva típica morfologia càrstica. A l'àrea de Vilanova i rodalia l'aquífer rep un recarregament a través del miocè en el punt on és més permeable.

En general avui un dia s'han abandonat quasi totalment les teories de Martel sobre la circulació independent per a cada curs subterrani i s'admet, d'acord amb Grund, l'existència d'una capa càrstica limitada per una superfície pressiomètrica virtual.

Aquesta superfície pressiomètrica s'estableix a partir de la superfície teòrica obtinguda d'unir els punts més alts de l'aigua omplint fissures independents i aïllades. Dintre de la zona humida, o zona de circulació hidrostàtica permanent i una zona superior de circulació sifonal amb moviments descendents en la circulació i ascendents en les surgències.

La configuració de l'aquífer càrstic segueix un model general (Mandel 1963-65). A l'aquífer es forma un model detritic de petits canals de dissolució, que generalment es combinen a la sortida al mar formada per un gran canal ascendent.

El sistema es desenvolupa per dissolució aigües amunt i captura tots els sistemes de drenatge deixant seques les surgències.

Així doncs, les característiques hidrològiques de l'aquífer són fonamentalment diferents de les de l'aquífer miocènic. Les pedres calcàries tenen una permeabilitat primària molt petita, en canvi la permeabilitat produïda per les fissures i la dissolució és enorme si hi ha un carst ben conformat.

El flux circula a gran velocitat pels conductes càrstics i té un caràcter torrencial fins al mar, fet conformat per les grans taques de llot visibles en el mar a prop de les surgències en èpoques de pluges fortes i fins i tot, en alguns pous del cretaci que hi aporten bona quantitat d'argiles roges arrossegades per la circulació de les aigües (fenomen molt comú a la nostra zona).

Els carst, en profunditat, tenen un comportament molt irregular i hi ha conductes preferents que originen una gran anisotropia en el conjunt. Evoluciona d'acord amb el nivell de base que a la costa és el nivell del mar, però com que aquest ha canviat durant el quaternari, tenim un carst més profund submergit i un altre actualment penjat sobre l'actual nivell del mar amb els conductes abandonats.

No obstant això, sembla que la carstificació tan sols afecta algunes fractures i que moltes d'altres, sovint més importants i espectaculars que les primeres, les deixa sense efecte.

Globalment, sembla que hi hagi una distribució general de la permeabilitat que s'incrementa cap a la zona litoral. Efectivament, a la franja costera hi ha un gran desenvolupament de les formes de conducció del carst. Tots els pous situats en aquesta zona tenen cabals molt elevats, en alguns fins i tot s'hi ha localitzat coves enormes amb sostres de 8 a 10 metres d'altura. Aquest increment de permeabilitat a les zones superiors de la costa pot estar relacionat amb les oscil·lacions estàtiques del nivell de base.

Tot això fa que els paràmetres hidràulics de l'aquífer cretaci siguin poc generalitzables que canviïn en funció de molts aspectes particulars (estructura congènita, tectònica de les calcàries, estat evolutiu del carst, presència de nivells margosos confinats, etc.).

Això fa que la permeabilitat sigui molt anisòtropa i la direcció del flux, encara que vagi a parar al mar, en gran escala, no sigui perpendicular a les línies isòpiques sinó que hi hagi una inclinació en funció de les dues permeabilitats principals.

Per obtenir una visió general de l'aquífer, s'han separat tres àrees de permeabilitat diferent, encara que els límits són poc precisos.

- La primera zona comprèn el cretaci subjacent al miocè a la cubeta de Vilanova. Aquí, el cretaci, comunicat hidràulicament amb el dels voltants, es troba confinat per un paquet de marques miocèniques que arriben a tenir un gruix de 250 m. On el miocè està format per gresos permeables, el cretaci es beneficia d'una petita recarrega.

La permeabilitat de l'aqüífer en aquesta zona és molt alta i permet explotar alguns cabdals específics fins als 20 m³/h m. La intrusió marina en aquesta zona és molt important.

- La segona correspon a tota la granja costanera cretácica amb una amplada d'1 a 5 Km. Aquesta franja ofereix moltes mostres de carstificació. La totalitat dels pous obtenen cabdals important (30 a 50 m³/hora) amb descensos de 0,5 a 5m.

- La tercera zona, que ens afecta de ple, està situada al nord i el límit septentrional és la depressió del Penedès. Hi predominen les margues i les pedres calcàries margoses que confinen l'aqüífer localment. La permeabilitat en general és molt més petita encara que hi ha zones favorables. Entre Cubelles i Canyelles sembla que hi ha una zona de carstificació preferent molt probablement corresponent a una tectònica transversal a l'estructura (el pou de Canyelles que proveeix Vilanova té un cabal de 734 m³/hora i un descens de 1,5 m.)

El gradient hidràulic de l'aqüífer és poc important (a l'altura de Canyelles, el nivell piezomètric és de +2 m.). Algunes alteracions del nivell piezomètric poden ser aplicades al canvi de secció i de velocitat a través de l'aqüífer).

El flux cap al camp segueix probablement línies transversals i es realitza torrencialment a la part superior de la zona humida (zona de circulació sigonal). Per sota, hi deu haver una zona profunda amb lents moviments de l'aigua que es remou molt de tant en tant fins al sòcol de carstificació.

Les fluctuacions en la recarrega s'amortitzen ràpidament gràcies a la gran permeabilitat de l'aqüífer que conserva un nivell piezomètric virtual quasi sempre constant. La infiltració que es realitza a través de les zones d'absorció és també ràpida. Alguns pous, com ha s'ha dit, presenten importants quantitats d'argiles de descalcificació després d'una pluja important.

VULNERABILITAT DEL AQÜÍFERS

Contaminació de les aigües subterrànies

Les aigües subterrànies constitueixen fins ara l'única font de proveïment d'aigua potable de la comarca de Garraf. Aquests recursos estan greument amenaçats per dos focus de contaminació de distint origen. Per un costat, la pol·lució induïda a través de les aigües superficials i, per altra banda, la salabror progressiva dels aqüífers per intrusió de l'aigua marina.

Contaminació d'origen continental

Aquest focus de contaminació és el més greu fet del punt de vista d'explotació dels recursos ja que l'aigua induïda a l'aqüífer no és potable.

La contaminació continental es produeix a la zona a través de la llera de la riera de Canyelles. Algunes captacions d'aigua ja s'han vist afectades per aquest fenomen, especialment el pou que proveeix Vilanova, situat a Canyelles, que constitueix la principal aportació d'aigua potable a la ciutat.

En aquesta captació es produeix el 1973 el primer senyal inequívoc de pol·lució continental, amb la presència de bacteris coliformes (500 NMP en 100 ml.) i matèria orgànica (1,12 mg/1 O₂), com també de l'augment de l'índex de NO₂ i NH₃. L'abril de 1976 es produeix un brusc augment d'aquests índexs i al contingut en detergents va arribar a 300 p.p.m.

L'estudi de l'evolució de contaminants es aquesta captació ha permès posar en evidència un tipus particular de circulació subterrània, relacionada amb el desenvolupament dels conductes càrstics de conducció. Així, els índexs de contaminació no mantenen una relació lineal amb els períodes de recàrrec sinó que poden augmentar de forma espectacular algunes vegades i d'altres, no presenten increments de cap mena fins i tot amb fortes pluges. Aquest fet ens indueix a considerar la presència de zones d'emmagatzament subterrani que presenten conductes de descàrrega de tipus sifonal. Aquests mecanismes són, fins un cert punt, típics d'un carst litoral.

En general, podem afirmar que els aqüífers càrstics són molt vulnerables a l'alteració de la qualitat de les aigües a causa de la gran permeabilitat superficial i a la velocitat elevada del flux subterrani. Aquestes característiques dificulten o impossibiliten l'auto-depuració i les substàncies contaminades poden arribar en poc temps a distàncies considerables.

Un possible avantatge d'aquest tipus de circulació és la fàcil regeneració de l'aqüífer una vegada eliminat el focus contaminant, fenomen que no passa en aqüífers porosos en què la depuració és molt lenta.

Un concepte important per a l'avaluació i prevenció dels riscos, és el de "vulnerabilitat a la pol·lució" de les aigües subterrànies, concepte que podríem definir com la facilitat de penetració i propagació dels pol·lucionants en l'aqüífer, cretaci i miocènic que atén dos aspectes principals de la dinàmica de l'aigua subterrània:

- a) Facilitat d'infiltració superficial
- b) Trajectòria del flux subterrani

Pot observar-se en el mapa un elevat grau de vulnerabilitat, en gairebé l'aqüífer cretaci, com també en els materials detrítics que afloren del miocè. El risc és notablement inferior a les zones margo-argiloses de la depressió de Vilanova i als materials llimosos quaternaris. Cal veure també els mapes de distribució de la permeabilitat i de direcció del flux en l'aqüífer cretaci i el mapa dels aqüífers.

VULNERABILITAT DE LA XARXA HIDROGRÀFICA SUPERFICIAL

La riera de Canyelles:

La riera de Canyelles constitueix un dels nombrosos cursos secs, o valls cegues, típics de la morfologia càrstica de Garraf. Es tracta d'un curs estacions que tan sols porta aigua en època de crescuda i el cabal del qual s'infiltra ràpidament abans d'arribar al mar. El seu traçat s'estén dels voltants de Vilafranca del Penedès fins a Sitges, passant per Canyelles.

La utilització d'aquesta llera per part de la població de Vilafranca per abocar-hi les aigües fecals i els residus industrials ve realment d'antic i deu ser probablement anterior a 1950. El 1963 les aigües residuals de la riera arribaven a la població de Canyelles; el 1973, a vora Sant Pere de Ribes, i el 1976 a Sitges.

Tot això significa que durant més de 25 anys els residus urbans de Vilafranca del Penedès s'han filtrat cap a l'interior de l'aqüífer cretaci de forma total, llevat de petites pèrdues per evapo-transpiració que no deuen superar els 10/m² dia, cosa que representa 7 m³/dia per a tota la superfície del curs de la riera.

Actualment, les aigües residuals que abocaven a la riera de Canyelles han estat desviades a la riera del Foix, amb la qual cosa la circulació d'aigua en l'esmentada riera queda limitada als cursos torrencials de pluja, molt ocasionals.

FORMACIONS VEGETALS. COMUNITATS

LA VEGETACIÓ. COMUNITATS VEGETALS

La vegetació de la zona estudiada es veu molt afectada pel règim de pluges i, per tant, les espècies que hi creixen espontàniament han d'afrontar un període de sequera estival que pot arribar a ser molt dur. Per aquesta raó, les plantes que hi viuen presenten adaptacions per tal d'evitar pèrdues excessives d'aigua. Durant aquesta època seca i amb un clima mediterrani, el creixement és lent, especialment el dels arbres i, per tant, la producció de fusta és baixa.

Alzinar mediterrani

L'alzinar mediterrani *Quercetum ilicis galloprovinciale* és un bosc que ocuparia totes les muntanyes de direcció nord i els fons de vall. Es tracta d'un bosc netament subtropical, densíssim i impenetrable, de fulles perennes i dures, amb un sotabosc ric amb espècies arbustives i presidit per l'alzina *Quercus ilex* i compactat per un seguit d'arbusts com el marfull *Viburnum tinus*, l'aladern *Rhamnus alaternus*, l'aladern fals *Phyllirea media*, l'arboç *Arbutus unedo*, el llentiscle *Pistacia lentiscus*, el galzeran *Ruscus aculeatus* i la roja *Rubia peregrina*, entre d'altres, i també lianes com la vidella o ridolta *Clematis flammula*, el lligabosc *Lonicera implexa*, etc. Aquesta vegetació tan densa crea un microclima molt humit i, per tant, molt resistent al incendis forestals.

El seu creixement és limitat i es calcula que podria donar una tona de fusta per hectàrea i any.

Aquest domini de l'alzinar però, actualment, hi és ben rar. Les activitats agrícoles i ramaderes al llarg dels segles i els incendis forestals d'aquestes últimes dècades han transformat el paisatge vegetal potencial a un altre, resultat dels factors esmentats. Desapareguda l'activitat agrícola i disposant de mètodes cada cop més eficaços per a la lluita contra els incendis forestals, és possible assistir a la regeneració i recuperació de l'alzinar a la zona d'Olèrdola.

Màquia de garric, llentiscle i margalló

La màquia de garric, llentiscle i margalló *Quercus-Lentiscetum* és la més estesa a Catalunya. Típic del litoral mediterrani, es tracta d'una comunitat clímax de la zona sud i de sòls calcaris i ambients secs. Aquest tipus de comunitat té una alçada d'un o dos metres i hi destaquen el garric *Quercus coccifera*, el margalló *Chamaerops humilis*, el llentiscle *Pistacia lentiscus*, l'arçot *Rhamnus lyciodes*, l'ullastre *Olea europaea sylvestris*, l'arbitjol *Smilax aspera*, la roja *Rubia peregrina* i l'esperreguera *Asparagus acutifolius*, entre altres.

La màquia de garric i margalló seria la vegetació potencial de bona part de la franja litoral del massís del Garraf, però malauradament avui dia només se'n troben fragments d'escassa extensió, que no són més que retalls en males condicions de desenvolupament. El garric i el llentiscle, per exemple, no són en realitat arbusts sinó petits arbres de creixement lent que poden atènyer cinc o sis metres d'alçada, sinó són malmesos pel foc, el trepig o el pastoreig. Així doncs, la màquia de garric i margalló podria ser en realitat un bosc baix d'uns sis metres d'alçada, alçada que també pot assolir el margalló sinó és objecte de maltractaments. A l'actualitat, és difícil trobar una comunitat amb una veritable màquia, però en canvi, hi ha moltes zones on el margalló es barreja amb el sotabosc de les pinedes i amb garrigues i brolles.

La degradació de l'alzinar i la màquia ha portat a l'aparició de la garriga, que és una comunitat arbustiva baixa i molt impenetrable, degut a la presència del garric (*Quer-*

cus coccifera). Els incendis i les pastures d'aquestes zones ha portat a l'aparició de la brolla.

La garriga és una estructura de difícil combustió i, si aquesta es produeix, la capacitat de rebrot és molt elevada.

La brolla calcícola de romaní i bruc d'hivern

La brolla calcícola de romaní i bruc d'hivern (*Rosmarino-Ericion*) és una comunitat arbustiva d'ambient sec i preferentment calcari que es dona a la major part d'aquesta zona. Són espècies molt combustibles i, per tant, amb un perill d'incendi important. Les espècies més freqüents són el romaní (*Rosmarinus officinalis*), el bruc d'hivern (*Erica multiflora*) i diferents tipus d'estepa (*Cistus sp.*)

Pinedes secundàries

La pineda, des del punt de vista ecològic, és una brolla d'estrat arbori, ja que els arbres i el sotabosc segueixen dinàmiques diferents. Per tant, les pinedes, dins la successió, corresponen al mateix estadi que les brolles que no han evolucionat cap a l'alzinar clímax sinó cap a l'estrat arbori de pins. Totes les pinedes són de pi blanc (*Pinus halepensis*).

OCUPACIÓ ACTUAL DEL SÒL

L'estudi de l'ocupació del sòl és un paràmetre que dona una molt bona informació sobre les interaccions entre l'home i els sistemes naturals, i d'aquesta manera permet predir el futur ús d'aquestes i la seva estabilitat o degradació.

Pineda de pi blanc

Actualment, els escassos boscos que es troben a la zona són bàsicament pinedes secundàries de pi blanc (*Pinus halepensis*). I cal dir que ni tan sols són veritables boscos sinó simples formacions arbòries recobridores de brolles també secundàries. En general, els pins són espècies capaces d'adaptar-se a les pitjors condicions, però no d'explotar òptimament, en termes ecològics, les bones. Creix depressa, fet que els fa particularment interessants en la producció de fusta i en la repoblació ràpida d'àrees cremades i desforestades. Tot i això, el risc d'incendi forestal als boscos mediterranis és molt acusat, en part degut a la inflamabilitat que mostren el pi blanc i la brolla. Així doncs, la presència de pinedes més o menys ben constituïdes representen un perill potencial d'incendi, sobretot si es considera la gran quantitat d'urbanitzacions que hi ha a la zona.

De fet, en una part de la pineda, que va cremar l'any 1994, es troba a l'actualitat una bona quantitat de plançons de pi i altres plantes rebrotadores, com el garric o diferents espècies del gènere *Phyllirea*. El pi blanc és un arbre que probablement tenia poca rellevància en el primitiu mantell forestal de Catalunya, però a mesura que l'home ha fet recular l'alzina, la sureda o la roureda, s'ha expandit de forma extraordinària. A Olèrdola, el pi i la brolla secundària estan destinats a ser desplaçats per l'alzinar i la màquia de garric i margalló, si es deixa via lliure a la dinàmica pròpia de la vegetació o aquesta pot tendir a estadis més climàtics. La substitució de la pineda per l'alzinar és un procés molt lent i dificultat per la quasi nul·la presència de l'alzina en molts indrets d'Olèrdola. Els pins són arbres que colonitzen amb rapidesa àrees cremades, eviten l'erosió del sòl i el preparen per a un posterior assentament de vegetació climàtica, alzinar o màquia.

Les bosquines

Aquesta denominació inclou totes les formacions vegetals amb estrat arbustiu dominant i presents a la zona. Predominen els arbusts llenyosos de fulla petita i dura que necessiten molta llum per al seu creixement i posterior desenvolupament, i estan perfectament adaptades a viure en llocs secs on l'aigua és un factor limitant per al seu creixement.

Arbusts de fulla ampla, com les espècies del gènere *Cistus*, el garric (*Quercus coccifera*), el bruc d'hivern (*Erica multiflora*) i la gatosa (*Ulex parviflorus*), ocupen les zones de sòl molt prim amb moltes pedres i on el bosc és impossible que s'hi pugui instal·lar. Per tant, són molt importants per a la protecció de les zones de major pendent on el gruix del sòl és mínim.

Les bosquines que poden trobar-se són les del tipus esclarissat, pel fet de presentar un recobriment de sòl d'un 50 a un 80%. De manera aïllada, a la zona nord i als fons de vall pot trobar-se alguna alzina que és la mostra que resta dels antics alzinars.

Aquestes bosquines són en general molt combustibles, amb un risc d'incendi molt elevat i això es veu afavorit pel tipus de terreny, que degut a la seva inclinació ajuda molt a la seva propagació.

Els conreus de secà

Hi ha un petit nucli de conreus de cereals que o bé es conreuen o bé es llauen per deixar descansar un any i entrar a formar part d'una rotació de conreus extensius.

Espai urbà

Hi ha tot un seguit d'espais que constitueixen el perímetre d'urbanitzacions i que inclouen boscos o bosquines.

Barcelona, març de 1997

EL CAP DEL SERVEI

EL TÈCNIC REDACTOR

Antoni Maza i Ramoneda

Jordi Ambròs i Monsonís

**MODIFICACIÓ DEL PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL MEDI FÍSIC
I DEL PAISATGE DE L'ESPAI NATURAL D'OLÈRDOLA**

TEXT NORMATIU

CAPÍTOL I. NATURALESA, ÀMBIT I CONTINGUT DEL PLA ESPECIAL

- Article 1. ÀMBIT
- Article 2. PRINCIPIS, NATURALESA I OBJECTIU DEL PLA
- Article 3. XARXES VIÀRIA I BÀSICA D'EQUIPAMENTS
- Article 4. NORMES GENERALS
- Article 5. DEFINICIÓ I ZONIFICACIÓ
- Article 6. DELIMITACIÓ DE ZONES

CAPÍTOL II. NORMES GENERALS: INTERVENCIÓ I ÚS DE L'EDIFICACIÓ

- Article 7. USOS DE L'EDIFICACIÓ
- Article 8. CONDICIONS BÀSIQUES DE L'EDIFICACIÓ
- Article 9. AMPLIACIONS
- Article 10. CONDICIONS DE LES AMPLIACIONS
- Article 11. CONDICIONS D'EXECUCIÓ DE SERVEIS
- Article 12. CRITERIS BÀSICS D'INTERVENCIÓ
- Article 13. CONDICIONS DE DISSENY
- Article 14. INTERVENCIIONS EN ELEMENTS DE L'INVENTARI DEL PATRIMONI ARQUEOLÒGIC I ARQUITECTÒNIC
- Article 15. RESTES ARQUEOLÒGIQUES
- Article 16. L·LICÈNCIES D'EDIFICACIÓ

CAPÍTOL III. NORMES GENERALS: USOS I ACTIVITATS ALS SÒLS

- Article 17. USOS DELS SÒLS
- Article 18. PARCEL·LACIONS I SEGREGACIONS DE FINQUES
- Article 19. LÍNIES ELÈCTRIQUES DE NOVA IMPLANTACIÓ
- Article 20. LÍNIES ELÈCTRIQUES EXISTENTS
- Article 21. INSTAL·LACIONS TÈCNIQUES DE NOVA IMPLANTACIÓ
- Article 22. INSTAL·LACIONS TÈCNIQUES EXISTENTS
- Article 23. ACTIVITATS EXTRACTIVES
- Article 24. ABOCADORS DE RESIDUS
- Article 25. RÈGIM GENERAL D'ACTIVITATS
- Article 26. REGULACIÓ GENERAL
- Article 27. CIRCULACIÓ DE VEHICLES
- Article 28. CAÇA
- Article 29. PUBLICITAT
- Article 30. TANQUES
- Article 31. L·LICÈNCIES I PERMISOS D'USOS I ACTIVITATS

CAPÍTOL IV. PROTECCIÓ DELS ELEMENTS NATURALS I DEL PAISATGE

- Article 32. ELEMENTS GEOLÒGICS
- Article 33. ELEMENTS BOTÀNICS
- Article 34. FAUNA
- Article 35. MESURES ADICIONALS
- Article 36. PAISATGE

CAPÍTOL V. DETERMINACIONS ESPECÍFIQUES DE LA ZONA D'INTERÈS PAISATGÍSTIC

- Article 37. DEFINICIÓ
- Article 38. USOS ADMESOS ALS TERRENYS
- Article 39. CONDICIONS TÈCNIQUES DELS APROFITAMENTS FORESTALS
- Article 40. CONDICIONS TÈCNIQUES DELS CAMINS DE DESEMBOSC
- Article 41. ACTUACIONS EN TERRENYS FORESTALS
- Article 42. PLANS TÈCNICS DE GESTIÓ I MILLORA FORESTAL
- Article 43. AJUTS A LA PROPIETAT FORESTAL
- Article 44. USOS ADMESOS A LES EDIFICACIONS
- Article 45. CONDICIONS DE LA INTERVENCIÓ A EDIFICIS

CAPÍTOL VII. DETERMINACIONS ESPECÍFIQUES DE LA ZONA AGRÍCOLA

- Article 46. DEFINICIÓ

Article 47. USOS ADMESOS ALS TERRENYS
Article 48. USOS ADMESOS ALS EDIFICIS
Article 49. CONDICIONS DE LES ACTUACIONS ALS EDIFICIS
Article 50. AJUTS A LES EXPLOTACIONS FAMILIARS AGRÀRIES

CAPÍTOL VIII. DETERMINACIONS A LA XARXA BÀSICA DE VIES I CAMINS

Article 51. DEFINICIÓ
Article 52. COMPETÈNCIES
Article 53. CONDICIONS TÈCNiques I DE DISSENY
Article 54. PROTECCIÓ DE CARRERADES, VIES I CAMINS TRADICIONALS
Article 55. ADQUISICIÓ DE TERRENYS
Article 56. LLICÈNCIES

CAPÍTOL IX. DETERMINACIONS ESPECÍFIQUES DE LA XARXA BÀSICA D'EQUIPAMENTS

Article 57. DEFINICIÓ
Article 58. USOS DE L'EDIFICACIÓ
Article 59. CONDICIONS DE L'EDIFICACIÓ
Article 60. GESTIÓ I ADQUISICIÓ D'IMMOBLES
Article 61. USOS PREEXISTENTS

CAPÍTOL X. FUNCIONAMENT I GESTIÓ. RÈGIM JURÍDIC

Article 62. COMPETÈNCIES I FACULTATS DE LA DIPUTACIÓ DE BARCELONA
Article 63. COMPOSICIÓ DEL CONSELL COORDINADOR
Article 64. FUNCIONS DEL CONSELL COORDINADOR
Article 65. FINANÇAMENT
Article 66. INDEMNITZACIONS
Article 67. INFRACCIONS I SANCIONS
Article 68. VIGILÀNCIA

DISPOSICIONS FINALS

Primera. ESPAI LLIURE
Segona. INSTRUMENTS URBANÍSTICS DE PLANEJAMENT POSTERIOR
Tercera. TERRENYS TERMENERS
Quarta. INSTRUMENTS DE DESENVOLUPAMENT DEL PLA ESPECIAL
Cinquena. ÀMBIT DE PEIN

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera. ADEQUACIÓ DEL PLANEJAMENT URBANÍSTIC MUNICIPAL
Segona. EDIFICACIONS O CONSTRUCCIONS CONTRÀRIES A PLANEJAMENT ANTERIOR
Tercera. EDIFICIS, CONSTRUCCIONS I USOS CONSOLIDATS AMB ANTERIORITAT AL PLA ESPECIAL

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA ÚNICA

CAPÍTOL I. NATURALESA, ÀMBIT I CONTINGUT DEL PLA ESPECIAL

Article 1. ÀMBIT

1.1. Els terrenys objecte d'ordenació ocupen sòls pertanyents als municipis de Canyelles i Olèrdola, corresponents a les comarques de Garraf i Alt Penedès. La seva superfície total és de 608,23 Hes.

1.2. La delimitació de l'àmbit geogràfic de l'espai natural d'Olèrdola es precisa a la documentació gràfica d'aquest Pla Especial i es descriu a l'annex 1 del present Text Normatiu.

1.3. El present Pla Especial incorpora al seu àmbit la totalitat de l'espai geogràfic inclòs al Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN), d'acord amb l'Annex 1 del Decret 328/1992 de data 14 de desembre.

Article 2. PRINCIPIS, NATURALESA I OBJECTIU DEL PLA

2.1. El present Pla Especial es desenvolupa en aplicació d'allò que disposa el Decret legislatiu 1/1990 de 12 de juliol de Refosa dels Texts Legals vigents a Catalunya en matèria urbanística, d'acord amb l'article 5 de la Llei 12/85 d'Espais Naturals i de l'article 8 del Decret 328/1992 de 14 de desembre, en allò que fa referència a l'àmbit inclòs al PEIN.

2.2. L'objectiu bàsic del present Pla Especial, que tindrà la condició de norma interpretativa general, és l'establiment d'un règim de protecció, conservació i millora del medi físic i del paisatge de l'espai natural d'Olèrdola, compatible amb l'aprofitament sostenible dels seus recursos i l'activitat dels seus habitants, així com l'ordenació de l'ús públic per al lleure i el foment del coneixement i el respecte del patrimoni arqueològic i arquitectònic, el medi físic i el paisatge

Article 3. XARXES VIÀRIA I BÀSICA D'EQUIPAMENTS

3.1. El Pla Especial preveu i regula la xarxa viària exigida pel desenvolupament correcte del model que es defineix, condicionada per les exigències que planteja el tractament del territori i les necessitats de llurs habitants. Tanmateix, el Pla determina els equipaments comunitaris bàsics, necessaris per a la utilització social de l'espai natural, ordenant-los en raó de la seva prioritat i eficàcia a la xarxa general, d'acord amb el model proposat.

Article 4. NORMES GENERALS

4.1. D'acord amb allò que disposa l'article 6 de la Llei 12/85, a tot l'àmbit del Pla Especial es tindrà cura de que les obres d'infraestructura limitin, en la mesura que sigui possible, els efectes sobre la integritat de la natura, minimitzant l'impacte paisatgístic i prenent, quan s'escaigui, mesures adequades per a la restauració o el condicionament de les àrees alterades.

4.2. A més, a l'àmbit inclòs al Pla d'Espais d'Interès Natural, les obres, instal·lacions i activitats relacionades a l'Annex 2 del Decret 328/1992 s'hauran de sotmetre al procediment d'avaluació d'impacte ambiental que disposa l'article 17 d'aquella norma legal, que es redactarà i tramitarà d'acord amb allò que disposa el Decret 114/1988 de set d'abril.

4.3. Seran així mateix d'aplicació a l'àmbit del Pla Especial les determinacions generals del Decret 64/1995 de 7 de març de Prevenció d'Incendis Forestals i les específiques derivades de la inclusió de la totalitat dels municipis interessats a l'Annex de Zones d'Alt Risc d'Incendi Forestal.

Article 5. DEFINICIÓ I ZONIFICACIÓ

5.1. L'àmbit geogràfic del present Pla Especial constitueix un espai lliure de gran extensió, en el qual s'estableixen les zones i les xarxes que tot seguit s'indiquen, per tal de definir els tractaments específics més ajustats a llurs finalitats concretes de protecció, conservació i millora:

- Zona d'Interès Paisatgístic
- Zona Agrícola.
- Xarxa Bàsica de Vies i Camins
- Xarxa Bàsica d'Equipaments

5.2. La delimitació de les diferents zones i xarxes es precisa a la documentació gràfica del Pla i la seva regulació al present Text Normatiu.

Article 6. DELIMITACIÓ DE ZONES

6.1. La Diputació de Barcelona, a petició de part interessada, resoldrà sobre l'adscripció de les propietats privades i públiques a les diferents zones definides pel present Pla Especial.

A aquests efectes, l'interessat haurà d'aportar juntament amb la instància de sol·licitud, un plànol d'escala màxima 1:5.000. La Diputació de Barcelona resoldrà la petició, mitjançant acord de la Comissió de Govern, que es sotmetrà a informació pública durant el termini de quinze dies. A la vista de les al·legacions, aquella mateixa Comissió de Govern resoldrà de forma provisional aquella sol·licitud, corresponent en tot cas la resolució definitiva al Conseller de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya.

CAPÍTOL II. NORMES GENERALS: INTERVENCIÓ I ÚS DE L'EDIFICACIÓ

Article 7. USOS DE L'EDIFICACIÓ

7.1. El règim d'usos als edificis i construccions situades a l'àmbit del Pla Especial, serà el regulat a les Normes Específiques de les zones i xarxes corresponents. Es consideren incompatibles i, per tant, en seran exclosos tots aquells usos no especificats al present Text Normatiu.

7.2. En cap cas, l'ús de l'edificació no podrà suposar afectacions dels terrenys exteriors, incompatibles amb les determinacions d'aquest Pla Especial

Article 8. CONDICIONS BÀSIQUES DE L'EDIFICACIÓ

8.1. Resta prohibida tota nova edificació independent a l'àmbit del Pla Especial, que s'entén saturat amb les edificacions tradicionals i les existents, segons es defineix a l'apartat següent, adequades a la legalitat vigent en el moment de la seva construcció, llevat d'allò que es disposa al present Text Normatiu en relació als elements de la Xarxa Bàsica d'Equipaments.

8.2. Als efectes que determina el present Pla Especial, s'entén com a volum existent l'edificat amb anterioritat a febrer de 1992, en allò que fa referència a l'àmbit de PEIN, i l'anterior a la data de publicació de l'acord aprovatori del present Pla Especial per a la resta.

8.3. Es permet la reconstrucció, rehabilitació i reforma de les edificacions esmentades a l'apartat anterior, d'acord amb les determinacions del present Text Normatiu. Sota aquest concepte s'inclouen les obres que garanteixin l'habitabilitat de l'edifici o la seva adaptació als requeriments i usos admesos al present Pla Especial.

8.4. S'admetrà la reconstrucció de les edificacions tradicionals, que es trobin enrundades de forma total o parcial, En aquest supòsit es considerarà com a sostre edificat recuperable el que tenia la construcció en el passat o, si es desconeix, el que es pugui provar de forma documental o de l'observació de les restes conservades.

8.5. En cas de no existir les proves a les quals es fa esment al paràgraf anterior, o les mateixes es considerin insuficients, s'admetrà com a màxim l'aixecament de planta baixa i un pis sobre el perímetre clarament identificat, quan les restes corresponguin a una masia; en altre cas, les possibilitats d'edificació es limitaran a una única planta sobre aquell perímetre identificat.

Article 9. AMPLIACIONS

9.1. Són permeses les ampliacions dels edificis existents indicats al primer apartat de l'article 7 d'aquest Text Normatiu, d'acord amb les determinacions següents:

1. S'entén com ampliació els afegiments als edificis de cossos annexes, formant un únic conjunt edificat, o la construcció d'una edificació exempta situada al seu entorn immediat i que, en termes generals, no es situarà a una distància superior a cinquanta metres.
2. L'ampliació màxima admissible en els edificis existents es vincula en tot cas als usos que s'hi preveu desenvolupar:
 - a. Un augment igual al cinquanta per cent del volum edificat existent, segons es defineix a l'article 8 d'aquest Text Normatiu, justificada per necessitats de l'explotació agropecuària i l'ús residencial a ella vinculada.

- b. Un augment equivalent al 25% del volum edificat existent, que en cap cas no superarà una superfície construïda addicional de 150 m², per a la resta de supòsits d'usos admesos al Pla Especial a les respectives zones.
- c. Les xifres indicades a l'apartat anterior es reduiran al 20% i 50 metres quadrats, en el cas d'habitatges de caràcter no permanent.

Article 10. CONDICIONS DE LES AMPLIACIONS

10.1. A tots els efectes, l'ampliació d'un edifici d'acord amb les determinacions fixades al present Text Normatiu, esgotarà la capacitat edificatòria de la finca. La Diputació de Barcelona podrà condicionar l'emissió de l'informe preceptiu a la prèvia inscripció registral d'aquestes condicions limitatives.

10.2. La possibilitat d'ampliació a la que es fa referència a l'article anterior, es condiona a la demostració documental fefaent dels usos vinculats i que a la finca corresponent no s'hagi produït l'esgotament de la capacitat edificatòria a la que es feia referència al paràgraf anterior.

Article 11. CONDICIONS D'EXECUCIÓ DE SERVEIS

11.1. Les xarxes d'abastament d'aigua, electricitat, telefonia i altres serveis tècnics, així com els aparcaments en el cas d'edificis d'ús públic, s'integraran al corresponent projecte tècnic d'intervenció i es realitzaran de manera que es produeixi el mínim impacte sobre el paisatge i el medi físic, d'acord amb allò que disposa l'article 4 d'aquest Text Normatiu. El projecte haurà d'acompanyar-se d'un estudi de l'impacte previsible i la previsió de les mesures correctores adients.

11.2. L'evacuació d'aigües residuals es realitzarà per connexió a xarxes generals de clavegueram o bé mitjançant fossa sèptica o altres sistemes individualitzats, adequats a l'ús previst, que garanteixin un nivell de depuració mínim del 70 per 100 de la DBO o, en el seu cas, l'assoliment dels paràmetres exigits per la legislació sectorial vigent en aquesta matèria. En tot cas, resta absolutament prohibit l'abocament directe a l'exterior o a les lleres públiques.

Article 12. CRITERIS BÀSICS D'INTERVENCIÓ

12.1. El criteri bàsic en la intervenció sobre els edificis indicats a l'article 8 serà la conservació i/o recuperació de les constants arquitectòniques i tipològiques característiques d'aquest àmbit geogràfic. En aquests edificis hi són permeses aquelles obres que tinguin per objecte la conservació de la seva realitat arquitectònica, la millora de les condicions d'habitabilitat o la seva millor adaptació als usos admesos, així com totes aquelles actuacions que suposin una millora de l'edificació.

12.2. A les obres sobre edificacions tradicionals operaran els següents criteris interpretatius bàsics:

1. Respecte i revalorització dels elements arquitectònics de major significació.
2. Conservació estricta de les característiques tipològiques de l'edificació.
3. Conservació i restauració de la volumetria exterior i del tractament de façanes.
4. Respecte escrupolós als elements d'interès històric.

12.3. En el concepte de conservació s'inclouen totes aquelles intervencions que suposin la recuperació d'elements ocults i correcció de deterioraments que comportin, en conseqüència, una millor lectura de l'edificació.

12.4. En les actuacions sobre edificis no tradicionals, adaptats a la legalitat vigent al moment de la seva construcció, operarà com a criteri bàsic la seva adaptació a les condicions arquitectòniques i tipològiques característiques d'aquest àmbit geogràfic i a les determinacions del present Text Normatiu.

Article 13. CONDICIONS DE DISSENY

13.1. A les intervencions i ampliacions de l'edificació preexistent admeses al present Text Normatiu, així com a les construccions de nova planta admeses a títol excepcional a la Xarxa Bàsica d'Equipaments, regiran les condicions de disseny que tot seguit es descriuen:

1. L'alçada dels edificis no podrà superar la corresponent a planta baixa i pis, admetent-se l'habilitació dels espais de sota coberta. En cas d'ampliacions l'alçada no serà superior a la de l'edifici existent.
2. La volumetria serà unitària i compacta, desenvolupada amb preferència en una sola unitat. Es prohibeixen els sistemes palafítics.
3. Resten prohibits les tribunes volades i els balcons, quan llur nombre, dimensions o ritme els converteixin en elements fonamentals de la composició de la façana.
4. Les cobertes es resoldran mitjançant configuracions molt simples, amb preferència amb dos vessants i carener central, restant absolutament prohibides les llucanes. El material per a la realització de les cobertes serà sempre la teula àrab comuna; en aquest sentit, no s'admetran terrats plans ni tampoc cobertes de pendents superiors al trenta per cent.
5. Caldrà respectar les proporcions de les obertures i les relacions entre ple i buit, característiques de l'arquitectura d'aquest sector geogràfic, sense que un excés en una de les façanes pugui ésser compensat en la resta de paraments de l'edifici.
6. Les façanes rebran un tractament unitari, considerant-se alternatives preferents per al tractament dels paraments exteriors, l'arrebossat, els materials de textura i aparença pètria o la maçoneria de pedra natural, de característiques i aparell similars als emprats en l'arquitectura tradicional de l'indret.
7. El color exterior serà uniforme en la gamma dels colors terrosos, restant prohibides aquelles alternatives que per llur color o textura signifiquin un contrast violent amb l'entorn immediat.
8. Els criteris compositius seran la simplicitat i la coherència amb les construccions tradicionals, restant prohibides les tipologies pròpies de l'entorn urbà.
9. Podrà autoritzar-se la instal·lació dels sistemes de captació d'energia solar necessaris per a la correcta utilització de l'edifici o activitat que, en tot cas, s'hauran d'incorporar al projecte tècnic general de la intervenció

Article 14. INTERVENCIÓ EN ELEMENTS DE L'INVENTARI DEL PATRIMONI ARQUEOLÒGIC I ARQUITECTÒNIC

14.1. La intervenció en edificis, grups d'edificis o indrets d'interès arqueològic, històric, artístic i arquitectònic inclosos a l'Inventari de Patrimoni Arqueològic i Arquitectònic del present Pla Especial, incorporats als corresponents catàlegs del planejament municipal o que hagin estat declarats Bé Cultural d'Interès Nacional, en aplicació de la Llei 9/93 de 30 de setembre del Patrimoni Cultural Català, a més de complir les determinacions de la legislació específica que els hi sigui d'aplicació, hauran d'atenir estrictament als criteris bàsics definits a l'article 12 del present Text Normatiu.

14.2. Les obres a l'entorn dels edificis indicats al paràgraf anterior es condicionaran a la justificació, mitjançant els estudis i documents adients, de que no produiran impacte negatiu sobre els valors de l'indret o l'edifici o, en el seu cas, de la previsió de les mesures correctores adients.

14.3. En aquests supòsits d'intervenció, la iniciativa privada podrà recavar la col·laboració tècnica i econòmica de la Diputació de Barcelona, que la facilitarà en la mesura dels mitjans humans i materials disponibles.

Article 15. RESTES ARQUEOLÒGIQUES

15.1. De localitzar-se a l'àmbit del Pla Especial restes o estructures arqueològiques no conegudes, o existís pressumpció ferma de la seva existència, s'aturaran d'immediat tots els usos i activitats que de forma directa o indirecta puguin comportar el seu deteriorament o destrucció.

15.2. Aquestes restes, a l'igual que les ja conegudes i inventariades, resten sotmeses al règim de protecció i investigació fixat per la legislació vigent a la matèria.

Article 16. LLICÈNCIES D'EDIFICACIÓ

16.1. Totes les intervencions a l'edificació preexistent i els supòsits excepcionals de construcció de nova planta contemplats al present Text Normatiu, requeriran la redacció del corresponent projecte tècnic, que rebrà l'informe preceptiu de la Diputació de Barcelona, previ a l'obtenció de la corresponent llicència municipal o al tràmit que preveu l'article 127 de la Refosa dels textos legals vigents a Catalunya en matèria urbanística i 15 i 16 del text Refós de la Llei de Sòl.

16.2. Les construccions que gaudeixin de la condició de Bé Cultural d'Interès Nacional, o que estiguin sotmeses a altres figures de protecció del patrimoni arquitectònic, hauran de complir les disposicions legals vigents en aquesta matèria que es derivin del seu règim tutelar específic.

16.3. Aquests projectes tècnics detallaran i justificaran totes les característiques regulades en aquest Text Normatiu, en especial les referides als seus articles 4 i 11.

16.4. A més, en el cas de reconstrucció d'elements desapareguts, caldrà aportar la documentació o proves concloents que justifiquin a bastament el volum i les característiques de l'edificació desapareguda o degradada.

16.5. A tall de consulta, prèvia, la Diputació de Barcelona podrà informar avantprojectes de la intervenció projectada, informe previ que vincularà el definitiu que en tot cas, serà preceptiu.

CAPÍTOL III. NORMES GENERALS: USOS I ACTIVITATS ALS SÒLS

Article 17. USOS DELS SÒLS

17.1. El règim d'usos als sòls integrats a l'àmbit del present Pla Especial, serà el regulat a les Normes Específiques de les zones i xarxes corresponents. Es consideren incompatibles i, per tant, en seran exclosos tots aquells usos no especificats al present Text Normatiu.

Article 18. PARCEL·LACIONS I SEGREGACIONS DE FINQUES

18.1. No són admissibles en cap cas les parcel·lacions urbanístiques previstes als articles 138 i 134 de la Refosa dels Textos legals vigents a Catalunya en matèria urbanística, i l'article 257 del Text Refós de la Llei de Sòl i seran igualment considerades il·legals aquelles que contradiguin les normes i determinacions d'aquest Pla Especial. En aquest sentit, es prestarà consideració especial a les presumpcions establertes a l'article 41 del Reglament de la Llei de Protecció de la Legalitat urbanística.

18.2. A tot l'àmbit del Pla Especial seran d'aplicació les determinacions fixades als Decrets 35/1990 d'Unitats Mínimes Forestals i 169/1983 d'Unitats Mínimes de Conreu.

18.3. Els titulars de terrenys il·legalment segregats o dividits seran solidàriament responsables de les obligacions derivades de la infracció.

Article 19. LÍNIES ELÈCTRIQUES DE NOVA IMPLANTACIÓ

19.1. Resta prohibida a la totalitat de l'àmbit del Pla Especial la implantació de noves línies d'alta tensió de transport d'energia elèctrica, admetent-se únicament les d'abastament directe a edificis i instal·lacions situats a l'àmbit del Pla Especial.

19.2. El projecte tècnic que acompanyarà la sol·licitud d'autorització per a l'establiment d'aquestes línies ha de justificar suficientment el respecte al medi, mitjançant un estudi on es justifiqui que l'alternativa escollida produeix el menor impacte ambiental possible, tant pel que fa al traçat com a l'execució material, d'acord amb el contingut de l'article 4 d'aquest Text Normatiu.

19.3. En tot cas hauran de respectar-se els condicionaments tècnics següents:

1. Pintat de color d'emascarament dels suports de les línies.
2. Tractament de la vegetació, respectant l'estrat arbustiu d'alçada no superior a 1,50 metres, i les espècies arbòries que no suposin un perill per a la necessària seguretat de la línia.
3. Instal·lació i manteniment de les línies elèctriques amb l'adopció de mesures per a la disminució del perill per l'avifauna.
4. Incorporació a suports i línies dels medis de balissament necessaris per garantir el tràfic dels medis aeris en cas d'incendi.

Article 20. LÍNIES ELÈCTRIQUES EXISTENTS

20.1. Totes les línies de transports d'energia elèctrica que travessen l'àmbit del Pla Especial, s'adequaran al seu entorn paisatgístic, per tal de minorar l'eventual impacte negatiu que les mateixes puguin produir al paisatge i en relació també a l'avifauna existent al territori.

20.2. Els treballs de manteniment i conservació de les instal·lacions existents hauran de rebre l'informe previ de la Diputació de Barcelona i es duran a terme de forma que s'aminori el seu impacte negatiu, amb els condicionaments tècnics als quals es feia referència a l'article anterior.

Article 21. INSTAL·LACIONS TÈCNIQUES DE NOVA IMPLANTACIÓ

21.1. Resta prohibida la implantació de tota mena d'instal·lació tècnica a l'àrea del Pla Especial. Llevat de la Zona d'Alt Interès Ecològic i Paisatgístic, podran admetre's però, aquelles instal·lacions de les quals es justifiqui en la deguda forma el seu interès públic o necessitat social i l'absència d'alternatives equivalents en altres sectors del territori.

21.2. En aquests casos concrets, la Diputació de Barcelona, podrà establir les mesures específiques de tractament de les construccions i instal·lacions, per tal de reduir l'eventual impacte negatiu que puguin provocar, preservant en tot cas la seva eficàcia tècnica.

Article 22. INSTAL·LACIONS TÈCNIQUES EXISTENTS

22.1. Les instal·lacions tècniques i les seves edificacions complementàries, existents a l'àmbit de l'espai natural, s'adequaran a les condicions de disseny que per a l'edificació fixa el present Pla Especial, a fi i efecte d'aminorar l'eventual impacte negatiu que les mateixes puguin produir en el paisatge.

22.2. Els treballs de manteniment i conservació d'aquestes instal·lacions, que afectin el seu aspecte exterior, es duran a terme d'acord amb la Diputació de Barcelona per tal d'aconseguir la finalitat esmentada.

Article 23. ACTIVITATS EXTRACTIVES

23.1. Es prohibeix el desenvolupament de noves activitats extractives, entenent com a tals els aprofitaments de recursos miners i geològics enumerats en els apartats A i C de l'article 3.1. de la Ley de Minas de 21 de juliol de 1973 i apartat D de l'article 1 de la modificació de l'esmentada Llei de 5 de novembre de 1980.

Article 24. ABOCADORS DE RESIDUS

24.1. Es prohibeixen els abocadors de residus a tot l'àmbit del Pla Especial.

Article 25. RÈGIM GENERAL D'ACTIVITATS

25.1. Són admeses les activitats científiques i culturals que no requereixin instal·lacions fixes per al seu desenvolupament.

25.2. Són admissibles a títol genèric totes aquelles activitats esportives o de lleure, que es realitzen sense el recurs a artefactes motoritzats ni a instal·lacions fixes, sens perjudici d'allò que disposa per a determinats àmbits geogràfics el Decret 148/ 1992 de Regulació d'Activitats. La pràctica del ciclisme es regirà per les determinacions de l'article 26 del present Text Normatiu.

25.3. En tot cas, les activitats indicades als dos paràgrafs anteriors podran ser temporalment i geogràfica regulades i restringides, i fins i tot prohibides, per raons ecològiques, medioambientals o de millor gestió de l'espai natural, degudament justificades. Així mateix, podran ser objecte de regulació específica els recorreguts i les visites.

25.4. El desenvolupament amb caràcter competitiu de les activitats regulades en aquest article és un acte sotmes a l'autorització prèvia de la Diputació de Barcelona.

Article 26. REGULACIÓ GENERAL

26.1. La circulació i estada dels visitants a l'àrea del Pla Especial es regularà per les determinacions següents:

1. Es procurarà circular pels camins o viarans existents, evitant d'obrir-ne de nous.
2. S'abstindran d'efectuar qualsevol alteració o modificació substancial dels elements naturals, encara que siguin d'ordre provisional.
3. Resta totalment prohibit fer foc fora de les àrees condicionades, expressament determinades i assenyalades, així com totes aquelles actuacions que directament o indirecta puguin provocar-lo, llevat d'aquells supòsits d'excepcionalitat fixats al Decret 64/ 1995 de Mesures de Prevenció d'Incendis Forestals.
4. Els jocs i les pràctiques esportives a l'aire lliure o en el subsòl són admeses a les zones en les quals no estiguin expressament prohibides, sempre que no puguin suposar un perill o dany per al medi físic o les persones.
5. Resta prohibida l'acampada a tota l'àrea del Pla Especial fora dels llocs específicament indicats a aquests efectes.
6. Es prohibeix tota mena d'activitats o actes que pugui significar contaminació o deteriorament del medi físic. Aquesta prevenció serà d'especial compliment pel que fa referència a les aigües superficials o subterrànies.
7. Resta prohibit l'abandonament o abocament de residus, runa, deixalles i escombraries a l'àrea de l'espai natural. Aquesta prohibició es fa extensiva a tot l'àmbit superficial com a les cavitats subterrànies.
8. Són admissibles els actes col·lectius de caire cultural, festiu o de lleure, prèvia obtenció de l'autorització assenyalada a l'article 30 d'aquest Text Normatiu.

26.2. L'Òrgan Gestor podrà establir les mesures addicionals que estimi convenients per regular i condicionar de forma temporal aquestes activitats, arribant fins i tot a la seva prohibició temporal per raons d'ordre excepcional.

Article 27. CIRCULACIÓ DE VEHICLES

27.1. La circulació de vehicles motoritzats a tot l'àmbit del Pla Especial resta regulada per la Llei 9/1995 de Regulació de l'Accés Motoritzat al Medi Natural i les disposicions normatives que la desenvolupin, que en limita el trànsit per les carreteres de la Xarxa Rodada Principal i d'aquells components de la Xarxa Rodada Secundària en els quals aquest supòsit és admès de forma expressa al present Pla Especial.

27.2. Resta absolutament prohibida la circulació de vehicles motoritzats camp a través o fora de les pistes i camins delimitats a aquests efectes, segons disposa l'article 7 de la susdita Llei 9/1995.

27.3. La circulació mitjançant medis no motoritzats -com cavalls, bicicletes o similars- es regirà pel règim fixat als dos paràgrafs anteriors per als vehicles mecànics.

27.4. Resta prohibida tota competició esportiva, qualsevol que en sigui el medi emprat, a qualsevol de les xarxes de comunicació de l'àmbit del Pla Especial.

Article 28. CAÇA

28.1. La regulació de la caça establerta al present Pla Especial té per objectiu compatibilitzar el manteniment de les poblacions faunístiques i de la seva diversitat amb les pràctiques cinegètiques tradicionals dels municipis de l'espai natural.

28.2. La Diputació de Barcelona impulsarà la declaració com a àrea de caça controlada dels terrenys de propietat pública i d'aquells altres que hagin esdevingut cinegètics d'aprofitament comú. En determinats casos, però, podrà optar-se per altres figures d'ordenació dels recursos cinegètics que puguin considerar-se més adequades per a la consecució d'aquell objectiu bàsic.

28.3. Els plans d'aprofitament cinegètic pormenoritzaran les característiques i limitacions d'aquestes pràctiques cinegètiques, a la vista dels balanços faunístics de temporades anteriors. Aquests plans d'aprofitament cinegètic hauran de rebre l'informe preceptiu de la Diputació de Barcelona.

Article 29. PUBLICITAT

29.1. A l'àmbit del Pla Especial sòls s'admeten els indicadors d'activitats, establiments i indrets necessaris per a la gestió correcta del Pla Especial, així com els exigits per la seguretat vial de les diferents xarxes de comunicació previstes. Les seves dimensions, disseny i col·locació es realitzarà d'acord amb les normes de assenyalament que estableixi l'òrgan gestor del Pla Especial. Resta prohibit qualsevol altre tipus de cartell o element indicador, llevat dels admesos de forma expressa al present Text Normatiu.

29.2. Seran d'aplicació a tot l'àmbit del Pla Especial les restriccions sobre cartells de publicitat que determina l'article 7 de la Llei 12/85.

Article 30. TANQUES

30.1. Les tanques destinades a la separació de propietats hauran de realitzar-se amb materials tradicionals usats a l'indret o altres alternatives de baix impacte visual, adequades a allò que disposa l'article 107 de la Refosa de textos legals vigents a Catalunya en matèria urbanística i article 138 del text refós de la Llei de Sòl.

Article 31. LLICÈNCIES I PERMISOS D'USOS I ACTIVITATS

31.1. Les instal·lacions, usos i activitats regulats al present Text Normatiu estan sotmesos, segons la seva condició, a l'obtenció de la autorització lliurada per l'Administració competent, la corresponent llicència municipal o al tràmit que preveu l'article 127 de la Refosa dels textos legals vigents a Catalunya en matèria urbanística i 15 i 16 del text Refós de la Llei de Sòl.

En tot cas, serà preceptiu l'informe previ de la Diputació de Barcelona.

31.2. A tall de consulta, prèvia, la Diputació de Barcelona podrà informar propostes prèvies de l'ús o activitat projectada, informe previ que vincularà el definitiu que en tot cas, serà preceptiu.

CAPÍTOL IV. PROTECCIÓ DELS ELEMENTS NATURALS I DEL PAISATGE

Article 32. ELEMENTS GEOLÒGICS

32.1. Es prohibeix qualsevol activitat que pugui comportar de forma directa o indirecta alteració o deteriorament substancial dels elements geològics, a l'àmbit del Pla Especial.

Article 33. ELEMENTS BOTÀNICS

33.1. La Diputació de Barcelona podrà establir mesures de protecció d'espècies vegetals, o de sectors territorials concrets on aquestes es localitzin, per tal de preservar i afavorir les seves poblacions, prèvia realització dels estudis corresponents i d'acord amb les directius del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

33.2. Es prohibeix a tota l'àrea del Pla Especial, el deteriorament, recolecció masiva o desarrelament d'elements vegetals, llevat d'allò que disposa el present Text Normatiu en matèria agrícola i forestal.

Article 34. FAUNA

34.1. La Diputació de Barcelona podrà establir mesures de protecció d'espècies animals i del seus hàbitats, per tal de preservar i afavorir les seves poblacions, prèvia realització dels estudis corresponents i d'acord amb les directius del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

34.2. Es prohibeix a tota l'Àrea del Pla Especial, l'agressió, deteriorament o recolecció de les poblacions faunístiques, llevats dels supòsits inclosos en programes de gestió promoguts per organismes públics o privats, sempre que els projectes hagin estat informats prèviament i preceptiva per la Diputació de Barcelona.

34.3. Es prohibeix la introducció d'espècies alienes a la fauna característica d'aquest àmbit geogràfic. S'exceptuen les incloses en programes de gestió biològica promoguts per organismes públics o privats, sempre que els projectes hagin estat informats prèviament i preceptiva per la Diputació de Barcelona.

Article 35. MESURES ADICIONALS

35.1. L'Òrgan Gestor podrà establir, prèvia consulta al Consell Coordinador les mesures addicionals que estimi convenients per tal de preservar i afavorir el patrimoni biològic de l'àmbit del Pla Especial, regulant i condicionant de forma temporal les activitats regulades en el present Text Normatiu, fins arribar per raons d'ordre excepcional a la seva prohibició temporal.

Article 36. PAISATGE

36.1. Qualsevol activitat o implantació d'usos al territori o a l'edificació ha de realitzar-se de manera que es minimitzi el seu impacte negatiu sobre el paisatge, d'acord amb el que estableix a l'article 4 del present Text Normatiu, en desenvolupament de les determinacions de la Llei d'Espais Naturals.

36.2. Es prohibeix tota implantació de nous elements que, per la seva situació, alçada i volum, puguin limitar els camps visuals generals, alterin l'harmonia del paisatge i en desfigurin les perspectives. En aquest sentit, es prohibeix la localització de qualsevol construcció o instal·lació al punt culminant dels turons i carenes.

CAPÍTOL V. DETERMINACIONS ESPECÍFIQUES DE LA ZONA D'INTERÈS PAISATGÍSTIC

Article 37. DEFINICIÓ

37.1. La Zona d'Interès Paisatgístic està integrada per sòls ocupats per espècies predominantment arbòries o arbustives, no característiques del conreu agrícola o objecte d'aquest, i aquells que sense reunir aquestes condicions es troben erms i siguin necessaris per a la protecció dels boscos o idonis per a processos d'aforestació o reforestació.

37.2. La seva delimitació es precisa a la documentació gràfica del present Pla Especial.

Article 38. USOS ADMESOS ALS TERRENYS

38.1. Als sòls que integren la Zona d'Interès Paisatgístic, s'admeten els usos que tot seguit es relacionen:

1. Els aprofitaments forestals compatibles amb el principi bàsic de persistència, conservació i millora de les masses forestals.
2. La repoblació, conservació i tractament silvícola i els treballs complementaris que tinguin per objecte la restauració forestal i la millora dels terrenys afectats per incendis, erms i els degradats per altres causes, sempre que presentin característiques adients per a la seva reforestació.
3. Les pràctiques ramaderes, sempre que aquestes no siguin causa de deteriorament, empobriment del bosc o d'erosió, d'acord amb el que estableix la legislació vigent i allò que es disposa a la regulació general d'usos i activitats del Capítol III del present Pla Especial.
4. De forma puntual i localitzada, els usos agrícoles, sempre que s'acrediti de forma fefaent la idoneïtat tècnica dels terrenys per a la implantació d'aquesta activitat.
5. Als sòls termeners amb l'edificació, els usos necessàriament vinculats amb les activitats que s'hi desenvolupin al seu interior.
6. Totes aquelles activitats admeses amb caràcter general al present Text Normatiu.

Article 39. CONDICIONS TÈCNIQUES DELS APROFITAMENTS FORESTALS

39.1. Els aprofitaments forestals es portaran a terme d'acord amb les disposicions legals i normatives vigents en matèria forestal a Catalunya i les determinacions del present Text Normatiu. En tot cas s'hauran d'ajustar als condicionaments tècnics següents:

1. Es prohibeixen les tallades arreu, llevat dels supòsits previstos a l'article 58.2 de la Llei 6/88 Forestal de Catalunya.
2. Com a norma general es prohibeix el desarrelament d'arbres i arbustos amb finalitats comercials.
3. Serà obligatòria l'eliminació de residus de l'aprofitament en una franja de vint metres a banda i banda dels camins existents o de nova construcció, d'acord amb allò que disposa l'article 12 del Decret 64/1995 de Mesures de Prevenció d'Incendis Forestals.
4. Es podrà autoritzar la neteja selectiva del sotabosc, quan aquesta vagi orientada a millorar les condicions de regeneració de l'arbrat o pugui justificar-se com a mesura preventiva de lluita contra el foc, buscant en tot moment la compatibilitat amb la preservació dels valors ecològics i medioambientals.

Article 40. CONDICIONS TÈCNIQUES DELS CAMINS DE DESEMBOSC

40.1. Els nous camins de desembosc s'hauran d'adaptar a les prescripcions tècniques següents:

1. Pendent mantingut inferior al 15% i amplada màxima de 3,5 metres.
2. Disposició de trenques en pendent continuat cada 50 metres i guals o canoades als punts de confluència de les aigües.
3. Altura màxima dels desmunts d'1,50 metres en una longitud màxima de 10 metres
4. Altura màxima dels terraplens 1,50 metres.
5. Pendent transversal del camí dirigit vers el desmunt.
6. No abocament terres sobreres al vessant del camí; en cada cas concret caldrà cercar punts adients on efectuar l'acumulament del material sobrer.

40.2. Quan les condicions topogràfiques impedeixin el compliment estricte dels condicionants establerts al present article, les noves alternatives que es prevegin s'hauran de justificar mitjançant projecte específic o en el Pla Tècnic de Gestió i Millora Forestal.

Article 41. ACTUACIONS EN TERRENYS FORESTALS

41.1. Totes les actuacions en terrenys forestals es sotmetran als tràmits assenyalats a la legislació vigent a la matèria, en els quals haurà d'obtenir-se l'informe preceptiu de la Diputació de Barcelona.

41.2. L'aprofitament en una finca forestal que no disposi d'un Pla tècnic de gestió i millora forestal o d'un Pla d'ordenació forestal aprovats definitivament, és un acte sotmès a l'autorització corresponent dels òrgans competents del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, d'acord amb els articles 50 i 51 de la Llei 6/1988 Forestal de Catalunya, a la tramitació de la qual haurà d'obtenir-se l'informe preceptiu de la Diputació de Barcelona.

41.3. Els aprofitaments en finques forestals que disposin d'un Pla tècnic de gestió i millora forestal o d'un Pla d'ordenació forestal aprovats definitivament, no necessitaran autorització prèvia; no obstant això, l'inici dels treballs es comunicarà a la Diputació de Barcelona per escrit amb una antelació mínima de deu dies a la seva realització.

41.4. Serà requisit per a poder informar qualsevol autorització en terrenys que no disposin de pla tècnic o pla d'ordenació aprovats, acompanyar la sol·licitud de les dades següents:

1. Un plànol topogràfic de la finca a escala 1/5.000 o 1/10.000, al qual es defineixin els distints tipus de bosc i espècies; el sector objecte de la petició de tallada, i el camí o camins a habilitar per a l'aprofitament, que hauran de complir el disposat a l'article anterior.
2. Una succinta memòria a la qual s'expressin el tipus d'aprofitament que es preveu dur a terme, data de l'última tallada a la mateixa parcel·la, sistemes d'arrossegament previstos, mètodes per a l'eliminació dels residus de la tallada, dades de la realització de l'aprofitament i els detalls complementaris que estimi oportú el peticionari.
3. Una breu notícia econòmica sobre nombre de tones o metres cúbics que es preveu extreure, nombre de jornals que caldran per a tota l'actuació i avançament, en el seu cas, del cost de les obres d'infraestructura i camins.

41.5. D'acord amb allò que disposa l'article 17 del Decret 64/1995 de Mesures de Prevenció d'Incendis Forestals, en cap cas no es duran a terme treballs que generin restes vegetals en el període comprès entre el quinze de juny i el quinze de setembre, llevat dels supòsits d'excepcionalitat que determina aquell decret.

41.6. En els projectes de reforestació no seran admesos en cap cas l'aterrament del terreny amb maquinària pesant ni la destrucció sistemàtica de la vegetació existent. De forma prioritària, aquestes operacions es realitzaran amb espècies autòctones pròpies de l'indret; en qualsevol cas, l'elecció d'espècies haurà de ser justificada d'acord amb la seva idoneïtat ecològica i paisatgística.

Article 42. PLANS TÈCNICS DE GESTIÓ I MILLORA FORESTAL

42.1. L'òrgan gestor del Pla Especial impulsarà la redacció dels Plans Tècnics de Gestió i Millora Forestal de les finques particulars i de propietat pública incloses dins del seu àmbit.

42.2. La Diputació de Barcelona emetrà informe preceptiu sobre els Plans tècnics de gestió i millora forestal, previ a la seva aprovació per l'organisme competent.

Article 43. AJUTS A LA PROPIETAT FORESTAL

43.1. La Diputació de Barcelona, en la mesura de les seves possibilitats tècniques i pressupostaries, col·laborarà amb la propietat forestal per tal de fomentar un millor tractament silvícola de les masses forestals, afavorir les tasques de repoblació i millora dels terrenys forestals i racionalitzar-ne l'aprofitament, mitjançant la redacció dels corresponents plans tècnics de gestió i millora forestal.

Article 44. USOS ADMESOS A LES EDIFICACIONS

44.1. A les edificacions existents a la Zona d'Interès Paisatgístic definides a l'article 8 del present Text Normatiu, s'admeten els usos següents:

1. Residencial unifamiliar.
2. Agrícoles i ramaders.
3. Científics, educatius, culturals, assistencials, recreatius i de lleure, comercial, administratius i, en general, serveis d'atenció al visitant.
4. Activitats d'agroturisme i restauració.
5. Productiu, en petits tallers de caràcter artesanal sempre que no produeixin emissions contaminants per al medi ambient.
7. Els usos públics establerts a la xarxa bàsica d'equipaments del Pla Especial.

Article 45. CONDICIONS DE LA INTERVENCIÓ A EDIFICIS

45.1. Les activitats admeses a la Zona d'Interès Paisatgístic es podran desenvolupar als edificis i construccions existents, segons es defineix a l'article 8 del present Text Normatiu, i a les seves ampliacions d'acord amb la regulació general del Capítol II.

CAPÍTOL VII. DETERMINACIONS ESPECÍFIQUES DE LA ZONA AGRÍCOLA

Article 46. DEFINICIÓ

46.1. La Zona Agrícola integra aquells sòls prioritàriament destinats en l'actualitat a les activitats agrícoles, que ho han estat fins a data recent o que presenten les característiques necessàries per al desenvolupament d'aquestes activitats. S'entén com a tret definitori d'aquesta Zona el paisatge característic d'equilibri entre sectors poc intervinguts per l'acció humana i l'activitat agrària.

46.2. La seva delimitació es precisa a la documentació gràfica del Pla Especial.

Article 47. USOS ADMESOS ALS TERRENYS

47.1. Als terrenys inclosos en aquesta Zona, s'admeten els usos següents:

1. Les activitats agrícoles i ramaderes, en aquells terrenys que presentin les característiques adients per al seu desenvolupament.
2. La posada en conreu de camps abandonats, en les condicions establertes en el present Text Normatiu.
3. Els processos d'aforestació regulats per la legislació en matèria forestal.
4. Totes aquelles activitats admeses a la Zona d'Interès Paisatgístic i les de caràcter general definides al present Text Normatiu.

47.2. L'Òrgan Gestor podrà exigir a la proposta per a l'execució de les actuacions descrites al present article, la documentació complementària necessària per garantir la seva compatibilitat amb el principi bàsic expressat a l'article anterior

Article 48. USOS ADMESOS ALS EDIFICIS

48.1. A les edificacions existents en aquesta Zona, segons la definició expressada a l'article 8, s'admeten els usos següents:

1. Els usos agrícoles, que es duren a terme d'acord amb les disposicions legals vigents en aquesta matèria i les previsions normatives del present Pla Especial.
2. L'ús ramader, sempre que sigui complementari de l'ús agrícola de la finca, no admetent-se en aquest sentit els usos agropecuaris intensius de caràcter industrial, no vinculats a l'explotació agrària.
3. Els usos agraris, en general, inclosos els de magatzematge i primera transformació de productes agraris obtinguts a l'explotació.
4. Els admesos per a les edificacions situades a la Zona d'Interès Paisatgístic i, en general, els que ho són amb caràcter genèric al present Text Normatiu.

Article 49. CONDICIONS DE LES ACTUACIONS ALS EDIFICIS

49.1. Les activitats admeses a la Zona Agrícola es podran desenvolupar als edificis i construccions existents, segons es defineix a l'article 8 del present Text Normatiu, i a les seves ampliacions d'acord amb la regulació general del Capítol II.

Article 50. AJUTS A LES EXPLOTACIONS FAMILIARS AGRÀRIES

50.1. La Diputació de Barcelona, en la mesura que ho permetin les seves disponibilitats tècniques i pressupostàries, atorgarà suport tècnic i econòmic als titulars de les explotacions familiars agràries situades totalment o parcialment a l'àrea del Pla Especial sempre que constitueixin residència permanent, per a la millora de la seva qualitat de

vida i de les condicions tècniques i productives de l'explotació de la infraestructura rural que la serveix.

50.2. També, es podrà recavar aquesta col·laboració en el cas que les adequacions previstes a les condicions de disseny del Pla representin un increment excepcional respecte al cost ordinari de l'obra projectada.

CAPÍTOL VIII. DETERMINACIONS A LA XARXA BÀSICA DE VIES I CAMINS

Article 51. DEFINICIÓ

51.1. La Xarxa Bàsica de Vies i Camins d'aquest espai natural està formada pels elements de vialitat definits a la documentació gràfica d'aquest Pla Especial. Aquesta infraestructura es divideix a efectes normatius en tres xarxes diferents:

1. Xarxa Rodada Principal (anomenada A), integrada per les carreteres de trànsit general que travessen l'àmbit del Pla Especial, les finalitats bàsiques de la qual són la circulació general pel territori, la comunicació entre els principals nuclis de població i la vertebració general del trànsit rodat d'aquest sector geogràfic.
2. Xarxa Rodada Secundària (anomenada B), integrada bàsicament per pistes i camins forestals, que respon als objectius bàsics d'afavorir l'accessibilitat general al territori, facilitar les tasques de vigilància, prevenció i extinció d'incendis forestals i l'accés directe a edificis i equipaments.
3. Xarxa de Senders Excursionistes (anomenada C), integrada pels senders excursionistes catalogats pels organismes competents i els itineraris assenyalats per l'Òrgan Gestor del Pla Especial.

51.2. Fora d'aquestes xarxes bàsiques, sòls podran obrir-se nous camins i pistes quan així ho exigeixi l'explotació dels recursos forestals i agrícoles, la millora de l'accés a edificis i instal·lacions i la prevenció d'incendis o la restauració de les masses forestals afectades pels mateixos. En tot cas, es prendrà sempre com a base les xarxes previstes al present Pla Especial.

Article 52. COMPETÈNCIES

52.1. Les actuacions a la Xarxa Rodada Principal es regularan per les determinacions normatives i legals en matèria de carreteres, vigents en caràcter general, i per les contingudes al present Text Normatiu.

52.2. La Xarxa Rodada Secundària i el seu ús restaran regulats per la Llei 9/1995 de 27 de juliol de Regulació de l'Accés Motoritzat al Medi Natural, les disposicions normatives que la desenvolupin i les determinacions d'aquest Text Normatiu. Els elements d'aquesta xarxa podran romandre tancats a la lliure circulació de vehicles, quan així ho aconselli la millor gestió de l'espai natural.

52.3. El manteniment i l'assenyalament dels senders excursionistes de la Xarxa C seran impulsats per l'Òrgan Gestor, que promourà les mesures necessàries per a la seva recuperació.

52.4. Llevat d'allò que disposa l'apartat anterior, sòls seran admissibles els assenyalaments de caràcter temporal, prèviament autoritzats per la Diputació de Barcelona i sempre que el seu promotor garanteixi la retirada, un cop finalitzats els motius que els justifiquessin.

Article 53. CONDICIONS TÈCNIQUES I DE DISSENY

53.1. Als elements existents de la infraestructura viària de l'espai natural, sols s'admetran petites modificacions de traçat aconsellades per una millora adaptació topogràfica o per assolir una reducció de l'eventual impacte que es pugui produir en el seu entorn immediat.

53.2. Aquests criteris operen com a bàsics per a les vies de nova construcció o per la reparació de les existents, preservant sempre les exigències raonables que imposa la circulació per elles.

Article 54. PROTECCIÓ DE CARRERADES, VIES I CAMINS TRADICIONALS

54.1. Es consideren especialment protegits totes les carrerades, vies i camins públics que tradicionalment hagin possibilitat el trànsit de persones, carruatges, cavalleries i ramats, com els camins ramaders, els veïnals i altres camins públics i els senders excursionistes tradicionals.

54.2. Es prohibeix qualsevol activitat, obra o instal·lació que impedeixi el lliure pas per aquests camins tradicionals, el manteniment dels quals serà vetllat per l'Òrgan Gestor.

Article 55. ADQUISICIÓ DE TERRENYS

55.1. La infraestructura viària bàsica prevista en el Pla Especial està formada essencialment pels camins existents de titularitat pública.

55.2. En el cas de no concórrer aquest darrer requisit, l'aprovació d'aquest Pla Especial implicarà la declaració d'utilitat pública i necessitat d'ocupació dels béns immobles i els drets afectats compresos en aquestes xarxes, així com d'aquells que siguin necessaris per a l'eixamplament dels de titularitat pública, per tal d'acomplir les determinacions de l'article anterior.

55.3. El procediment per a determinar el seu valor i els criteris de valoració seran els establerts en el Decret legislatiu 1/1990 de 12 de juliol de Refosa dels Texts Legals vigents a Catalunya en matèria urbanística,

56. LLICÈNCIES

L'obertura o reparacions que impliquin canvis substancials del seu traçat, pendent o ferm, de camins i pistes de les Xarxes A i B, és un acte sotmès a llicència municipal, sotmès a allò que es disposa a l'article 4 d'aquest Text Normatiu sobre avaluació d'impacte ambiental, en relació al Decret 114/1988 de set d'abril.

El corresponent projecte tècnic haurà d'ésser informat preceptivament per la Diputació de Barcelona.

CAPÍTOL IX. DETERMINACIONS ESPECÍFIQUES DE LA XARXA BÀSICA D'EQUIPAMENTS

Article 57. DEFINICIÓ

57.1. Constitueixen la Xarxa Bàsica d'Equipaments tots aquells terrenys i edificis ocupats o destinats a ser-ho per usos públics d'equipament al servei de les finalitats del present Pla Especial.

57 .2. Els elements constituents de la Xarxa Bàsica d'Equipaments resten reflectits a la documentació gràfica del Pla Especial.

Article 58. USOS DE L'EDIFICACIÓ

58.1. A les edificacions de la Xarxa Bàsica d'Equipaments s'admeten els usos següents:

1. Científics, educatius, culturals, assistencials, recreatius i de lleure, comercials i administratius i, en general, tots aquells integrats a la gestió de l'espai natural i serveis d'atenció i informació al visitant.
2. Instal·lacions de coneixement, estudi i divulgació del patrimoni arqueològic i arquitectònic i d'educació ambiental
3. Activitats d'agroturisme i restauració.
4. Productiu, en petits tallers de caràcter artesanal sempre que no produeixin emissions contaminants per al medi ambient.
5. Estacionament de vehicles
6. Els usos residencials directament vinculats a la gestió de l'equipament.

Article 59. CONDICIONS DE L'EDIFICACIÓ

59.1. S'admeten les intervencions i ampliacions dels edificis existents, d'acord amb les limitacions a l'edificació i les condicions arquitectòniques establertes amb caràcter general al Capítol VII del present Pla Especial.

59.2. Excepcionalment, a més, podran admetre's construccions de nova planta quan se'n justifiqui la utilitat pública i l'interès social, la necessitat d'emplaçament i la inadequació dels edificis existents per satisfer demandes considerades prioritàries en el model d'ús i gestió general de l'espai natural. En aquest cas, el volum edificat, la situació topogràfica, les característiques concretes de disseny i la pròpia possibilitat de la seva construcció, resten estrictament subjectes al criteri general d'integració en el medi i al compliment dels objectius generals del present Pla Especial.

Article 60. GESTIÓ I ADQUISICIÓ D'IMMOBLES

60.1. La gestió dels equipaments integrats a la Xarxa Bàsica correspon a bàsicament a les administracions públiques, que la podran exercir de forma directa o bé en règim de conveni amb altres administracions públiques o per via de concessió administrativa a particulars.

60.2. En el cas d'immobles de propietat particular, la iniciativa privada podrà promoure directament aquesta activitat, d'acord amb les determinacions del present Pla Especial i segons les directrius que formuli el seu Òrgan Gestor. A aquests efectes, el promotor podrà sol·licitar l'assessorament i col·laboració de la Diputació de Barcelona.

Article 61. USOS PREEXISTENTS

61.1. Els edificis i sòls, inclosos en aquesta Xarxa Bàsica d'Equipaments, mentre no siguin destinats a aquesta finalitat, podran mantenir l'ús actual, d'acord amb les determinacions del present Pla especial.

CAPÍTOL X. FUNCIONAMENT I GESTIÓ. RÈGIM JURÍDIC

Article 62. COMPETÈNCIES I FACULTATS DE LA DIPUTACIÓ DE BARCELONA

62.1. La Diputació de Barcelona exercirà, ultra les facultats i competències que legalment li pertocuin, les que enunciativament s'assenyalen tot seguit:

1. Informar, prèviament i preceptiva, qualsevol projecte o pla urbanístic a desenvolupar a l'àmbit del present Pla Especial, en els aspectes específics que aquest regula, així com les seves modificacions o revisions.
2. Desenvolupar les actuacions directes, sobre el territori o les edificacions, que siguin necessàries per a dur a terme les determinacions i objectius d'aquest Pla Especial.
3. La gestió ordinària del present Pla Especial.
4. Fomentar l'aprofitament racional dels recursos i l'millorament de les condicions de vida de la població permanent, en la mesura que ho permetin les seves disponibilitats.
5. Ordenar l'ús públic a l'àmbit del Pla Especial d'acord amb els documents que el desenvolupin.
6. Dotar-se dels instruments de vigilància que garanteixin el compliment de les determinacions del present Pla Especial.
7. Promoure i executar els plans, programes i activitats exigits pel desenvolupament del Pla Especial.
8. Dur a terme els actes administratius, legals i jurídics necessaris per garantir el compliment de les determinacions i objectius generals del present Pla Especial.

Article 63. COMPOSICIÓ DEL CONSELL COORDINADOR

63.1. Es constitueix un Consell Coordinador que haurà de garantir la participació i la col·laboració a la gestió de l'espai protegit de les diferents administracions públiques amb competències específiques en aquest àmbit territorial.

63.2. El Consell Coordinador estarà integrat per representants de la Diputació de Barcelona, dels ajuntaments d'Olèrdola i Canyelles i dels Departaments d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, Cultura i Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya.

63.3. El Ple de la Diputació de Barcelona aprovarà un Reglament d'Organització i Funcionament del Consell Coordinador.

Article 64. FUNCIONS DEL CONSELL COORDINADOR

64.1. El Consell Coordinador exercirà les funcions següents:

1. Conèixer anualment el Pressupost i la proposta de programa de gestió.
2. Conèixer de l'administració dels fons procedents de la utilització dels serveis propis i dels recursos rebuts de l'exterior.
3. Vetllar pel compliment a l'interior de l'espai natural de les normes generals i de la normativa del present Pla Especial.
4. Emetre informe sobre aquells assumptes que li siguin sotmesos, en especial, els previs a l'atorgament de les autoritzacions i informes previstos a la regulació específica del present Pla Especial.
5. Establir criteris i principis de col·laboració en l'actuació de les diferents administracions actuant a l'àmbit del present Pla Especial.
6. Ésser informat de les directrius d'execució del Pla Especial que en cada moment adoptin les administracions competents, així com elevar les propostes

- que estimi pertinents per a la millor gestió del Pla Especial a les autoritats o òrgans que els hi pertoqui.
7. Instar les administracions competents perquè procedeixin a la revisió o modificació del Pla Especial i informar amb caràcter preceptiu aquests projectes de revisió o modificació.

Article 65. FINANÇAMENT

65.1. Les despeses ordinàries que origini l'aplicació del Pla Especial seran a càrrec de la Diputació de Barcelona, en la seva condició d'ens promotor, sens perjudici de que aquesta pugui recaptar la col·laboració tècnica i econòmica de la Generalitat de Catalunya, de les corporacions locals interessades o d'altres entitats i organismes.

65.2. A aquest efecte, si s'escau, podran d'ésser concertats els convenis corresponents.

Article 66. INDEMNITZACIONS

66.1. Als efectes de l'article 278 de la Refosa dels textos legals vigents a Catalunya en matèria urbanística, i 266 del Text Refós de la Llei de Sòl la Diputació de Barcelona, estarà legitimada per a exigir el rescabament i les indemnitzacions pels danys i perjudicis causats a l'espai natural, independentment dels que puguin produir-se a la propietat privada.

Article 67. INFRACCIONS I SANCIONS

67.1. Es consideren infraccions urbanístiques, a més de les definides en la legislació urbanística, les que conculquin el Text Normatiu i les determinacions del Pla Especial i dels documents que el desenvolupin. Aquestes infraccions i les seves sancions corresponents es consideraran emmarcades en el Capítol II del títol III del Reglament de Disciplina Urbanística i en la Secció 5a. Capítol II títol V de la Refosa dels textos legals vigents a Catalunya en matèria urbanística.

67.2. La Diputació de Barcelona i els ajuntaments extremaran de forma coordinada la vigilància a tot l'àmbit geogràfic del present Pla Especial, a fi d'aconseguir que es respectin les normes i determinacions del present Pla Especial. Les denúncies d'infraccions urbanístiques es tramitaran amb urgència davant l'organisme competent, tot considerant la no prescripció que es deriva del seu caràcter d'espai lliure.

67.3. Així mateix, es consideraran infraccions contra el Pla Especial, aquells actes que conculquin les determinacions de les Lleis 12/1985 d'Espais Naturals, 6/1988 Forestal de Catalunya i 9/1995 de Regulació d'Accés al Medi Natural, el Decret 64/1995 de Prevenció d'Incendis Forestals, el Decret 148/1992 de Regulació d'Activitats i legislació concordant.

Article 68. VIGILÀNCIA

68.1. La Diputació de Barcelona disposarà a l'àmbit del Pla Especial del seu propi personal, amb la missió principal de vetllar pel compliment de les determinacions del present Pla, sens perjudici de la col·laboració que en aquest sentit pugui rebre d'altres organismes o corporacions.

68.2. La Diputació de Barcelona podrà prendre mesures especials de vigilància durant el període de prevenció d'incendis.

DISPOSICIONS FINALS

Primera. ESPAI LLIURE

I.1. Als efectes del que disposa els articles 260 de la Refosa dels Textos legals vigents a Catalunya en matèria urbanística, i 255 del Text Refós de la Llei de Sòl, s'entén com a espai lliure no edificable tota l'àrea del present Pla Especial.

Segona. INSTRUMENTS URBANÍSTICS DE PLANEJAMENT POSTERIOR

II.1. Els instruments urbanístics de planejament que es redactin amb posterioritat a la data de publicació de l'acord aprovatori del present Text Normatiu, hauran d'ésser compatibles amb les seves determinacions, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei 12/85 d'Espais Naturals.

Tercera. TERRENYS TERMENERS

III.1. Els terrenys termeners amb l'àmbit de l'espai natural que els instruments urbanístics classifiquin com a sòl no urbanitzable amb un tractament similar al previst al present Pla Especial, podran ésser incorporats al mateix per decisió de l'Ajuntament respectiu, que es formalitzarà per acord del Ple Municipal, previ informe favorable de la Diputació de Barcelona que el produirà un cop escoltat el parer del Consell Coordinador, tramitant-se en tot cas la proposta d'ampliació com a modificació del present Pla Especial.

Quarta. INSTRUMENTS DE DESENVOLUPAMENT DEL PLA ESPECIAL

IV.1. D'acord amb allò que es disposa als articles 251 i 252 de la Refosa dels Textos legals vigents a Catalunya en matèria urbanística, i els 245 i 246 del Text Refós de la Llei de Sòl, la Diputació podrà dictar ordres d'execució a l'àmbit del present Pla Especial, per tal d'exigir la realització d'obres de conservació i millora de terrenys, edificacions o instal·lacions i retirada de cartells visibles des d'una via pública, atenent a criteris estètics d'integració en el paisatge i en el medi ambient.

IV.2. La Diputació de Barcelona podrà aprovar Ordenances Provincials per al desenvolupament pormenoritzat de les determinacions del present Pla Especial o per tal d'establir les mesures de regulació, temporals o geogràfiques, previstes al present Pla Especial.

Cinquena. ÀMBIT DE PEIN

V.1. Les obres, instal·lacions i serveis que es desenvolupin a l'àmbit inclòs al PEIN, estaran sotmesos a les seves determinacions, a les del Decret 328/1992 de 14 de setembre d'aprovació del Pla d'Espais d'Interès Natural de Catalunya i a les disposicions del Decret 148/1992 de 9 de juny de Regulació d'Activitats a l'àmbit dels espais naturals protegits.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera. ADEQUACIÓ DEL PLANEJAMENT URBANÍSTIC MUNICIPAL

Un cop aprovat definitivament el present Pla Especial, els ajuntaments afectats hauran d'adequar, en el termini de dos anys, el seu planejament urbanístic a les determinacions del present Pla Especial, com determina la Llei 12/85 d'Espais Naturals.

Segona. EDIFICACIONS O CONSTRUCCIONS CONTRÀRIES A PLANEJAMENT ANTERIOR

Els terrenys compresos a l'àmbit d'aquest Pla Especial en els quals hi hagués, a la seva entrada en vigor, edificacions o urbanitzacions contràries a planejament anterior, que no haguessin estat objecte de legalització, podran ésser objecte d'expropiació, declarant-se a tal efecte la seva utilitat pública i interès social, d'acord amb allò que disposa l'article 5.3 de la Llei 12/1985 d'Espais Naturals, entenent-se produïda la declaració de necessitat d'ocupació.

Per procedir a l'expropiació s'elaborarà un programa o projecte d'expropiació, integrat per un pla de delimitació, un document en el qual es descriguin els béns o drets afectats i es relacionin els propietaris i un estudi econòmic sobre el cost de l'expropiació; aprovat inicialment per la Diputació de Barcelona, es sotmetrà a informació pública, amb citació expressa dels propietaris afectats i audiència dels Ajuntaments interessats per un termini de quinze dies i serà aprovat definitivament per la mateixa Corporació.

Les expropiacions que en el seu cas hagin de dur-se a terme, es sotmetran al procediment i formalitats de la Llei d'Expropiació Forçosa, tal com prescriu l'article 195 de la Refosa dels Textos legals vigents a Catalunya en matèria urbanística i l'article 171 del Text Refós de la Llei de Sòl.

Tercera. EDIFICIS, CONSTRUCCIONS I USOS CONSOLIDATS AMB ANTERIORITAT AL PLA ESPECIAL

Els edificis, obres i instal·lacions i usos legalment consolidats amb anterioritat a l'aprovació del present Pla Especial, que resultin incompatibles amb els seus objectius i determinacions, restaran qualificats com a disconformes i, per tant, sotmesos al règim que preveuen l'article 93 Decret Legislatiu 1/1990 de 12 de juliol, Refosa dels Textos legals vigents a Catalunya en matèria urbanística i l'article 137 del Text Refós de la Llei de Sòl.

Qualsevol obra o activitat, diferent a les actuals, que es vulgui realitzar en aquests immobles haurà de dur-se a terme de conformitat i amb les condicions previstes a l'article 91.1 de Refosa dels textos legals vigents a Catalunya en matèria urbanística.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA ÚNICA

Resten derogades totes aquelles disposicions, normes, determinacions o prescripcions del Pla Especial d'Olèrdola, aprovat definitivament el 25 de febrer de 1992, contràries al present Text Normatiu.

Barcelona, març de 1997

EL CAP DEL SERVEI

EL TÈCNIC REDACTOR

Antoni Maza i Ramoneda

Jordi Ambròs i Monsonís

**MODIFICACIÓ DEL PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL MEDI FÍSIC
I DEL PAISATGE DE L'ESPAI NATURAL D'OLÈRDOLA**

TEXT NORMATIU. DOCUMENTS COMPLEMENTARIS

INVENTARI DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ARQUEOLÒGIC

INVENTARI DE BÉNS CULTURALS D'INTERÈS NACIONAL (BCIN)

- 1. Nom del jaciment** = **Castell d'Olèrdola**
Terme municipal = Olèrdola
Cronologia = Doc. Al 929
BCIN = R-I-51-0012
- 2. Nom del jaciment** = **Ruïnes d'Olèrdola**
Terme municipal = Olèrdola
Cronologia = Ibèric, Medieval, Romà
BCIN = R-I-55-0024 (M-H-A)
- 3. Nom del jaciment** = **Església de Sant Miquel d'Olèrdola**
Terme municipal = Olèrdola
Cronologia = S. IX - X - XII
BCIN = R-I-51-0426
- 4. Nom del jaciment** = **Cova dels Segarulls**
Terme municipal = Olèrdola
Tipologia jaciment. = Cova amb pintures rupestres. Cova d'enterrament
Cronologia = Bronze final
BCIN = R-I-55-0328
- 5. Nom del jaciment** = **Cova de Can Castellví**
Terme municipal = Olèrdola
Tipologia jaciment. = Abric amb pintures rupestres. Lloc d'habitació amb estructures conservades.
Cronologia = Bronze Final i Medieval
BCIN = R-I-55-0325
- 6. Nom del jaciment** = **Cova de Can Ximet**
Terme municipal = Olèrdola
Tipologia jaciment = Abric amb pintures rupestres. Lloc d'habitació amb estructures conservades
Cronologia = Bronze final i Medieval
BCIN = R-I-55-0327

INVENTARI DELS JACIMENTS ARQUEOLÒGICS CONEGUTS I NO QUALIFICATS COM A BCIN

- 7. Nom del jaciment** = **Les Planes**
Terme municipal = Olèrdola
Tipologia jaciment. = Lloc d'habitació sense estructures
Cronologia = Romà
- 8. Nom del jaciment** = **Cova de la Plana Rodona**
Terme municipal = Olèrdola
Tipologia jaciment = Cova d'enterrament, inhumació
Cronologia = Bronze mig
- 9. Nom del jaciment** = **Abric del Cementiri**
Terme municipal = Olèrdola
Tipologia jaciment = Abric amb pintures rupestres
Cronologia = No definida

- 10.** Nom del jaciment = **Abric de Segarulls/** Abric sota roca
 Terme municipal = Olèrdola
 Tipologia jaciment = Abric d'habitació
 Cronologia = Neolític, Calcolític, Bronze final
- 11.** Nom del jaciment = **Taller de Fontanilles**
 Terme municipal = Olèrdola
 Tipologia jaciment = Situat a l'aire lliure. Centre de reproducció i explotació-taller de sílex
 Cronologia = Epipaleolític (9000-5000), Neolític, Bronze
- 12.** Nom del jaciment = **Abrics de la Font de l'Ametlló**
 Terme municipal = Olèrdola
 Tipologia jaciment = Abric d'habitació amb estructures conservades
 Cronologia = Medieval
- 13.** Nom del jaciment = **Font de l'Ametlló**
 Terme municipal = Olèrdola
 Tipologia jaciment = Lloc d'habitació amb estructures conservades. Torre.
 Cronologia = Medieval
- 14.** Nom del jaciment = **Coll de l'Àliga**
 Terme municipal = Canyelles
 Tipologia jaciment = Lloc d'habitació sense estructures conservades.
 Cronologia = No identificada

ALTRES CONSTRUCCIONS D'INTERÈS

ARQUITECTURA TRADICIONAL:

Cal Ximet
Can Castellví
Els Segarulls
La Cogullada

DESCRIPCIÓ DEL PERÍMETRE DE DELIMITACIÓ DE L'ÀMBIT DEL PLA ESPECIAL

TERME MUNICIPAL D'OLÈRDOLA

A partir de la cruïlla de les carreteres N-244 de Vilafranca a Vilanova i la Geltrú i BV-2443 d'accés al conjunt monumental d'Olèrdola, es segueix el traçat d'aquella primera en direcció sud, fins trobar la llera de la riera de Vilafranca. A partir d'aquest punt es deixa la carretera i es ressegueix la llera esmentada que, en aquest indret, canvia succesivament de direcció de forma brusca, primer vers l'est, més endavant a l'oest i, finalment, en direcció sudest. Prosegueix la riera de Vilafranca uns 800 metres, fins trobar la partió entre els terme d'Olèrdola i Canyelles.

CANYELLES

Ja en el terme de Canyelles, es continua la llera de la riera de Vilafranca en direcció sud fins arribar a la carretera de Canyelles a Sitges, on es pren la direcció oest pel camí del Pinar durant 180 metres. En trobar el segon revolt es deixa el camí i es continua en direcció sud fins la cota 125 i després en direcció oest fins la 178, on es canvia el sentit anant altre cop en direcció sud, excloent en la seva totalitat els sòls urbanitzables classificats pel PGOUM de Canyelles, fins el camí que mena de Canyelles a Cal Domingo, seguint-lo fins el punt 218,19.

En aquest punt es tomba a la dreta vorejant el Pi de Capellà i continuant en direcció nordest fins arribar al camí que de la Cogullada a Cal Domingo. Es segueix tot aquest camí circumdant la masia Cal Domingo, edifici i terrenys termeners que resten fora del Pla Especial, i continuant pel límit de la zona boscosa i els conreus fins trobar el camí que surt de Cal Muntaner a l'oest.

En aquest punt es gira en direcció oest i després sudest fins un dels vials de la urbanització Les Palmeres, vorejant-la i excloent-la totalment de l'àmbit, fins trobar la partió amb el terme de Vilanova i la Geltrú. Es prossegueix per aquest límit fins arribar al punt on concòrren els límits de Canyelles, Vilanova i la Geltrú i Castellet i La Gornal. A partir d'ací es ressegueix la partió dels termes de Canyelles i Castellet i la Gornal i, posteriorment el límit entre Canyelles i Olèrdola fins trobar el Puig de l'Àliga.

Tot seguint el límit carener, es troba al punt 402 el camí carener que surt a la dreta, la traça del qual se segueix durant 230 m, excloent les parcel·les edificades i tornant després a la partió de termes fins a les primeres parcel·les edificades de la urbanització Dalt-Mar, la qual es ressegueix deixant-la a l'esquerra fins arribar altre vegada al límit del terme entre Canyelles i Olèrdola.

OLÈRDOLA

De nou en terme municipal d'Olèrdola, es segueix el límit del sòl urbà corresponent a la urbanització Dalt-Mar (tal com es recull al Pla General Municipal, aprovat inicialment el 17 de febrer de 1991), que continua quedant a l'esquerra, fins a trobar la carretera del mas Granell..

Se segueix aquesta carretera en direcció nord, es troba a l'esquerra el mas La Vall, que queda fora de l'àmbit, i continuant uns 400 m, s'arriba a Can Castellví, edificació que restarà dins l'àmbit del Pla Especial..

En el fort revolt de la carretera, a l'oest de Can Castellví, es deixa la seva traça a l'esquerra i es continua pel camí que rodeja la casa de Can Castellví pel nord, es desplaça en línia recta en direcció est fins a trobar el límit de les feixes del Camp del Nis. Es ressegueixen aquestes feixes, que s'estenen en direcció NE, de manera que tota la zona de bosc queda a la dreta, retallada pel límit coincident amb el camí que la separa de les esmentades feixes.

Es continua pel límit del bosc, sempre en direcció NE, i en arribar al peu de la muntanya del cementiri, es segueix la cota 175 en direcció SE, fins a trobar el camí del Fons de la Seguera. A partir d'aquí, es segueix aquest camí en direcció NE fins arribar a la cruïlla amb la carretera BV-2443, d'accés al conjunt monumental d'Olèrdola.

En aquest punt, es continua per la carretera BV-2443 en direcció NE uns 80 m, fins arribar a la carretera N-244 de Vilafranca a Vilanova i la Geltrú, on s'havia iniciat aquesta descripció.

**MODIFICACIÓ DEL PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL MEDI FÍSIC
I DEL PAISATGE DE L'ESPAI NATURAL D'OLÈRDOLA**

ESTUDI ECONÒMICO-FINANCER

1. ADQUISICIÓ DE SÒL I IMMOBLES

101. XARXA D'EQUIPAMENTS

Adquisició d'una peça per a la construcció
d'una àrea d'esplai (aprox. 10 Ha)

3.450.000,

102. XARXA VIÀRIA

Adquisició de camins de propietat privada
i ampliació dels existents de domini públic

2.650.000,

103. ADQUISICIÓ D'ALTRES BÉNS

Adquisició de sòl i altres elements immobles
no contemplats de forma específica al Pla Especial

49.500.000,

TOTAL CAPÍTOL 1

55.600.000,

2. INFRASTRUCTURA BÀSICA

201. XARXA D'EQUIPAMENTS
Construcció d'un àrea d'esplai
Sistematització d'aparcaments

40.600.000,
8.700.000,

202. ALTRES INVERSIONS
Assenyalament general
Xarxa radiotelefonía
Reforestació

4.000.000,
2.000.000,
9.500.000,

TOTAL CAPÍTOL 2

64.800.000,

3. GESTIÓ I MANTENIMENT

301. CONSERVACIÓ I TRACTAMENT FÍSIC DEL TERRITORI	
Plans de prevenció d'incendis forestals	24.000.000,
Plans de seguiment del patrimoni biològic	1.560.000,
Treballs silvícoles i manteniment del patrimoni públic	8.000.000,
Treballs a la xarxa viària	4.000.000,
302. FOMENT DEL DESENVOLUPAMENT SOSTINGUT	
Subvencions EFA i ET	4.800.000,
Infraestructures i serveis	4.800.000,
303. FOMENT DE LES ACTIVITATS DE LLEURE	
Manteniment de les instal·lacions	3.200.000,
Altres despeses	400.000,
304. ACTIVITATS EDUCATIVES	
Manteniment de les instal·lacions	3.200.000,
Activitats	4.800.000,
305. PERSONAL	
1 tècnic EG-101 (dedicació temporal 10%)	3.205.000,
2 guardes de Parc ECE-042 (dedicació temporal 20%)	3.394.800,
306. SUPORT CENTRAL	
Suport administratiu, jurídic i suport científic i tècnic	8.887.200,
TOTAL CAPÍTOL 3	74.247.000,

RESUM TOTAL

TOTAL CAPÍTOL 1. ADQUISICIÓ DE SÒLS I IMMOBLES	55.600.000,
TOTAL CAPÍTOL 2. INFRASTRUCTURA BÀSICA	64.800.000,
TOTAL CAPÍTOL 3. GESTIÓ I MANTENIMENT	74.247.000,

INVERSIÓ TOTAL	194.647.000
-----------------------	--------------------

D'acord amb allò que disposa l'article 65 del Text Normatiu del present Pla Especial, les despeses ordinàries que originin l'aplicació del Pla Especial seran a càrrec de la Diputació de Barcelona, en la seva condició d'ens promotor, sens perjudici de que aquesta pugui recaptar la col·laboració tècnica i econòmica de la Generalitat de Catalunya, de les corporacions locals interessades o d'altres entitats i organismes.

Les valoracions contingudes al present document econòmico-financer han de considerar-se a nivell de previsió orientativa que, d'acord amb la legislació vigent, no pot pressuposar el preu d'expropiació dels béns que s'hi detallen. Aquest preu serà el que determina la legislació vigent a la matèria, amb les precisions establertes al Text Normatiu d'aquest Pla Especial.

Barcelona, març de 1997

EL CAP DEL SERVEI

EL TÈCNIC REDACTOR

Antoni Maza i Ramoneda

Jordi Ambròs i Monsonís

**MODIFICACIÓ DEL PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL MEDI FÍSIC
I DEL PAISATGE DE L'ESPAI NATURAL D'OLÉRDOLA**

PLA D'ETAPES

1. PRIMER QUATRIENI: ADQUISICIÓ DE SÒL I IMMOBLES

101. XARXA D'EQUIPAMENTS Adquisició d'una peça per a la construcció d'una àrea d'esplai (aprox. 10 Ha)	3.450.000,
102. XARXA VIÀRIA Adquisició de camins de propietat privada i ampliació dels existents de domini públic	2.650.000,
103. ADQUISICIÓ D'ALTRES BÉNS Adquisició de sòl i altres elements immobles no contemplats de forma específica al Pla Especial	22.000.000,
PRIMER QUATRIENI: TOTAL CAPÍTOL 1	28.100.000,

2. PRIMER QUATRIENI: INFRASTRUCTURA BÀSICA

201. XARXA D'EQUIPAMENTS

Construcció d'un àrea d'esplai

40.600.000,

Sistematització d'aparcaments

8.700.000,

202. ALTRES INVERSIONS

Assenyalament general

3.000.000,

Xarxa radiotelefonía

2.000.000,

Reforestació

5.000.000,

PRIMER QUATRIENI: TOTAL CAPÍTOL 2

59.300.000,

3. PRIMER QUATRIENI: GESTIÓ I MANTENIMENT

301. CONSERVACIÓ I TRACTAMENT FÍSIC DEL TERRITORI	
Plans de prevenció d'incendis forestals	12.000.000,
Plans de seguiment del patrimoni biològic	780.000,
Treballs silvícoles i manteniment del patrimoni públic	4.000.000,
Treballs a la xarxa viària	2.000.000,
302. FOMENT DEL DESENVOLUPAMENT SOSTINGUT	
Subvencions EFA i ET	2.400.000,
Infraestructures i serveis	2.400.000,
303. FOMENT DE LES ACTIVITATS DE LLEURE	
Manteniment de les instal·lacions	1.600.000,
Altres despeses	200.000,
304. ACTIVITATS EDUCATIVES	
Manteniment de les instal·lacions	1.600.000,
Activitats	2.400.000,
305. PERSONAL	
1 tècnic EG-101 (dedicació temporal 10%)	1.602.500,
2 guardes de Parc ECE-042 (dedicació temporal 20%)	1.697.400,
306. SUPORT CENTRAL	
Suport administratiu, jurídic i suport científic i tècnic	4.443.600,
PRIMER QUATRIENI: TOTAL CAPÍTOL 3	37.123.500,

RESUM TOTAL PRIMER QUATRIENI:

TOTAL CAPÍTOL 1. ADQUISICIÓ DE SÒLS I IMMOBLES	28.100.000,
TOTAL CAPÍTOL 2. INFRASTRUCTURA BÀSICA	59.300.000,
TOTAL CAPÍTOL 3. GESTIÓ I MANTENIMENT	37.123.500,

INVERSIÓ TOTAL PRIMER QUATRIENI:	124.523.500
---	--------------------

1. SEGON QUATRIENI: ADQUISICIÓ DE SÒL I IMMOBLES

101. XARXA D'EQUIPAMENTS Adquisició d'una peça per a la construcció d'una àrea d'esplai (aprox. 10 Ha)	00,
102. XARXA VIÀRIA Adquisició de camins de propietat privada i ampliació dels existents de domini públic	00,
103. ADQUISICIÓ D'ALTRES BÉNS Adquisició de sòl i altres elements immobles no contemplats de forma específica al Pla Especial	27.500.000,
SEGON QUATRIENI: TOTAL CAPÍTOL 1	27.500.000,

2. SEGON QUATRIENI: INFRASTRUCTURA BÀSICA

201. XARXA D'EQUIPAMENTS

Construcció d'un àrea d'esplai	00,
Sistematizació d'aparcaments	00,

202. ALTRES INVERSIONS

Assenyalament general	1.000.000,
Xarxa radiotelefonía	00,
Reforestació	4.500.000,

SEGON QUATRIENI: TOTAL CAPÍTOL 2

5.500.000,

3. SEGON QUATRIENI: GESTIÓ I MANTENIMENT

301. CONSERVACIÓ I TRACTAMENT FÍSIC DEL TERRITORI	
Plans de prevenció d'incendis forestals	12.000.000,
Plans de seguiment del patrimoni biològic	780.000,
Treballs silvícoles i manteniment del patrimoni públic	4.000.000,
Treballs a la xarxa viària	2.000.000,
302. FOMENT DEL DESENVOLUPAMENT SOSTINGUT	
Subvencions EFA i ET	2.400.000,
Infraestructures i serveis	2.400.000,
303. FOMENT DE LES ACTIVITATS DE LLEURE	
Manteniment de les instal·lacions	1.600.000,
Altres despeses	200.000,
304. ACTIVITATS EDUCATIVES	
Manteniment de les instal·lacions	1.600.000,
Activitats	2.400.000,
305. PERSONAL	
1 tècnic EG-101 (dedicació temporal 10%)	1.602.500,
2 guardes de Parc ECE-042 (dedicació temporal 20%)	1.697.400,
306. SUPORT CENTRAL	
Suport administratiu, jurídic i suport científic i tècnic	4.443.600,
SEGON QUATRIENI: TOTAL CAPÍTOL 3	37.123.500,

RESUM TOTAL SEGON QUATRIENI:

TOTAL CAPÍTOL 1. ADQUISICIÓ DE SÒLS I IMMOBLES	27.500.000,
TOTAL CAPÍTOL 2. INFRASTRUCTURA BÀSICA	5.500.000,
TOTAL CAPÍTOL 3. GESTIÓ I MANTENIMENT	37.123.500,

INVERSIÓ TOTAL SEGON QUATRIENI:	70.123.500
--	-------------------

Barcelona, juliol de 1997

EL CAP DEL SERVEI

EL TÈCNIC REDACTOR

Antoni Maza i Ramoneda

Jordi Ambròs i Monsonís